

GLASNIK

Broj 3, 2025.

reformacije

**IDITE PO
CIJELOM SVIJETU**

MOLITVENI TJEDAN, 5. - 14. PROSINCA 2025.

GLASNIK

reformacije

Broj 4, 2025.

U ovom broju:

Uvodnik	3
Čekaju nas	
Naš uzvišeni poziv	
Rečeno nam je da idemo naprijed, a Svemogući nas vodi i ide uz nas	4
Uz ognjište	
Ljubav koja zrači iz toplog zajedništva u obiteljskom okruženju može trajati vječno	8
„Dajte im vi jesti“	
Čak i kada se stvari čine nemogućima, stvaralačka moć Svemogućega je nadohvat ruke	12
Izađi na putove i među ograde	
Kakva je to privilegija služiti ljudima svih kultura, slojeva i zajednica!	16
„Vjera te tvoja spasila“	
Svaka osoba s bilo kakvom bolešću pozvana je da se s vjerom obrati Velikom Liječniku	21
Rođeni i odgajani za službu	
Koliko bismo zahvalni trebali biti što učimo i razvijamo navike služenja već od ranog života!	25
Učinite ih učenicima	
Roditelji i učitelji imaju svetu dužnost prenijeti istinsko obrazovanje s vječnim ciljevima	28
Krenimo sad!	
Pjesnički poziv na obnovu snage i širenje našeg polja službe	32

PRIPREMANJE ZA POLAZAK

Još je jedna godina prošla... Možemo biti zahvalni što još uvijek prebivamo u zemlji živih! Bog nam je milostivo povjerio još malo vremena; radujmo se i veselimo u Njemu. Završni Molitveni tjedan uvijek je prilika da ispitamo svoja srca i približimo se drugim vjernicima koji također njeguju našu dragocjenu vjeru u skori Kristov dolazak.

Ove godine naš će fokus biti na dinamičnoj, nadahnjujućoj misiji, širenju sadašnje istine po cijelom svijetu. Što se prije ta misija ispuni, to će svima biti bolje!

„Naš Zapovjednik, koji nikada ne griješi, kaže nam: Napredujte. Uđite na novo područje. Podignite stijeg, postavite spomenike na svakom mjestu. Neka se zna da Bog ima narod na zemlji koji nije zaboravio na Njegov zakon koji obvezuje sve ljudske umove.”¹

Dok s molitvom prolazimo kroz ova čitanja na temu Idite po cijelom svijetu, s ciljem da aktivno izvršavamo ovu životno važnu misiju, naša će se radost obilno uvećati.

Pobrinimo se da veliki blagoslov čitanja podijelimo s drugima koji su možda sami ili vezani uz svoj dom, i prisjetimo se sljedećih datuma:

Molitva s postom: subota, 13. prosinca

Dar za misije: nedjelja, 14. prosinca

Naša je molitva da ovaj Molitveni tjedan gorljivo nadahne svakoga od nas da uistinu idemo naprijed u vjernom djelovanju kao oruđa svjetlosti, probijajući se kroz tamu ovoga svijeta. Amen.

¹ *The Australasian Union Conference Record*, January 1, 1900.

GLASNIK reformacije
Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXIV
Broj 3

Izlazi tri puta godišnje
ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Boris Bosanac
Grafička priprema i dizajn:
Goran Andelić

U GLASNIKU REFORMACIJE
izlaze članci biblijsko-religioznog,
moralno-poučnog i zdravstvenog
sadržaja te izvještaji o misionarskoj
djelatnosti naše crkve diljem svijeta.

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10000 Zagreb
Mob: 091 544 65 54
E-mail: info@rpsad.hr
Prema mišljenju Ministarstva kulture
i prosvjete Republike Hrvatske,
Kl. ozn. 612-10/93-01-161,
Ur. broj: 532-03-1/7-93-01,
od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije
ne podliježe plaćanju osnovnog
poreza na promet.

ČEKAJU NAS...

Većina nas poznaje Filipovo iskustvo kada je bio pozvan govoriti utjecajnom čovjeku iz Etiopije:

„A anđeo Gospodnji progovori Filipu govoreći: „Ustani i pođi prema jugu, na put što iz Jeruzalema silazi u Gazu. On je pust.“ On usta i pođe. Kad eto nekog čovjeka, Etiopljanina, uškopljenika, posteljnika kod kandake, etiopljanske kraljice, koji bijaše nad svom njezinom riznicom, a koji bijaše došao u Jeruzalem pokloniti se. I vraćao se i sjedio je na svojim kolima i čitao proroka Izaiju. Tada Duh reče Filipu: „Priđi i priključi se tim kolima!“ A Filip pritrča, ču ga gdje čita proroka Izaiju te reče: „Razumiješ li to što čitaš?“ A on reče: „Ta kako bih mogao ako me tko ne uputi?“ I zamoli Filipa da se uspne i sjedne uza nj. (...) A Filip otvori usta svoja te mu, počevši od toga Pisma, evanđeljem navijesti Isusa.“ (Djela 8:26–31, 35)

Ovo nije samo priča, već stvarni povijesni događaj. Razmišljamo li dovoljno često o tome koliko je on relevantan za svakoga od nas danas?

„Ovaj je Etiopljanin predstavnik brojnog staleža koje trebaju podučiti misionari kao što je bio Filip – ljudi koji će čuti Božji glas i poći tamo kamo ih On šalje. **Ima mnogo onih koji čitaju Sveto pismo, a ne mogu razumjeti njegovo pravo značenje. Po svemu svijetu muškarci i žene s čežnjom gledaju prema Nebu. Molitve, suze i molbe uzdižu se iz duša koje čekaju za svjetlom, milošću i Svetim Duhom. Mnogi su na rubu kraljevstva; samo čekaju da budu prigrljeni.**

Anđeo je vodio Filipa onome koji je tražio svjetlo i bio spreman prihvatiti Evanđelje; anđeli će i danas voditi korake onih radnika koji će Svetom Duhu dopustiti da posveti njihov jezik, a njihovo srce očisti i oplemeni. Anđeo poslan Filipu mogao je sam obaviti ovo djelo za Etiopljanina, ali to nije način na koji Bog djeluje. Njegova je želja da ljudi rade za svoje bližnje.

U zadaći povjerenoj prvim učenicima sudjelovali su vjernici u svakom razdoblju. Svakomu tko je

primio Evanđelje bila je povjerena sveta istina koju je trebao prenijeti svijetu. Božji vjerni ljudi uvijek su bili marljivi misionari koji su svoje snage posvetili proslavljanju Njegovog imena i mudrom korištenju talenata u službi Njemu.

Nesebični rad kršćana u prošlosti trebao bi nam biti uzor i nadahnuće. Članovi Božje crkve bili su gorljivi u djelima ljubavi, odvojeni od svjetovnih težnji i hodili su stopama Onoga koji je prolazio čineći dobro. Srcima ispunjenim ljubavlju i sažaljenjem, oni trebaju služiti onima kojima je potrebna pomoć upoznavajući ih sa Spasiteljevom ljubavlju. Takav rad zahtijeva poseban napor, ali donosi bogatu nagradu. Oni koji se u njega uključe s iskrenom namjerom, vidjet će duše zadobivene za Spasitelja jer je utjecaj koji prati praktično provođenje božanskog naloga neodoljiv.

Za ispunjenje ovog naloga odgovornost ne počiva samo na rukopoloženim propovjednicima. Svatko tko je primio Krista pozvan je da radi na spašavanju svojih bližnjih. (...)

Oni koji su u Božjoj crkvi na položaju vođe, trebaju shvatiti da je Spasiteljev nalog upućen svima koji vjeruju u Njegovo ime. Bog će u svoj vinograd poslati mnoge koji polaganjem ruku nisu posvećeni za službu.¹

„Ovo iskustvo Filipa i Etiopljanina pokazuje nam na kakvo djelo Bog poziva svoj narod. (...) Ima u svijetu ljudi koji čitaju Sveto Pismo, ali ne mogu shvatiti njegovo značenje. Potrebni su ljudi i žene koji poznaju Boga da bi ovim ljudima objasnili riječ Božju.“²

Ako si blagoslovljen tim znanjem, ti si jedan od njih!

Literatura:

¹ Djela apostola, str. 109, 110.

² Svjedočanstva za crkvu, sv. 8, str. 58.

NAŠ UZVIŠENI POZIV

SASTAVLJENO IZ SPISA
ELLEN G. WHITE

Poziv da sve položimo na oltar službe upućen je svakome od nas. Ne traži se od svih da služe kao što je služio Elizej, niti da svi prodamo sve što imamo; ali Bog od nas traži da Njegovoj službi damo prvo mjesto u svome životu, da ne dopustimo da prođe ijedan dan a da ne učinimo nešto za napredak Njegova djela na zemlji. On ne očekuje od svih istu vrstu službe. Jedan može biti pozvan na službu u stranoj zemlji; drugi može biti pozvan da svojim sredstvima podupre djelo evanđelja. Bog prihvaća žrtvu svakoga. Potrebna je posveta života i svih njegovih interesa. Oni koji to posvećenje učine, čut će i poslušati nebeski poziv.

Svima koji postanu dionici Njegove milosti Gospod povjerava djelo za dobro drugih. Svaki pojedinac treba stajati na svome mjestu, govoreći: „Evo me, pošalji mene.“ Bilo da je netko propovjednik Riječi ili liječnik, trgovac ili zemljoradnik, stručnjak ili obrtnik – na njemu počiva odgovornost. Njegov je zadatak otkriti drugima evanđelje njihova spasenja. Svako djelo u koje se upušta treba biti sredstvo za postizanje tog cilja.¹

Kako početi?

Nitko ne treba čekati da bude pozvan na neko daleko područje prije nego što počne pomagati

drugima. Gdje god se nalazili, možete početi odmah. Prilike su na dohvat ruke svakome. Preuzmite posao za koji ste odgovorni, posao koji treba obaviti u vašem domu i u vašem susjedstvu. Ne čekajte da vas drugi potaknu na djelovanje. U strahu Božjem, krenite bez odlaganja, imajući na umu svoju osobnu odgovornost prema Onome koji je dao svoj život za vas. Djelujte kao da ste čuli Krista kako vas osobno poziva da date sve od sebe u Njegovoj službi. Ne gledajte tko je još spreman. Ako ste istinski posvećeni, Bog će, kroz vaše posredništvo, dovesti druge istini, one koje može koristiti kao kanale da donesu svjetlost mnogima koji tumaraju u tami.

Svatko može nešto učiniti. Ponekad se neki pokušavaju opravdati riječima: „Moje kućanske obaveze, moja djeca, oduzimaju moje vrijeme i sredstva.“ Roditelji, vaša djeca trebaju biti vaša pomoćna ruka, uvećavajući vašu moć i sposobnost služiti Gospodu. Djeca su mlađi članovi Božje obitelji. Trebaju biti vođena da se posvete Bogu, kojem pripadaju po stvaranju i otkupljenju. Trebaju učiti da su sve njihove tjelesne, duševne i duhovne moći Njegove. Trebaju biti odgojena da pomažu u raznim vrstama nesebične službe. Ne dopustite da vam djeca budu prepreka. S vama bi djeca trebala dijeliti duhovne kao i tjelesne terete. Pomažući drugima, povećavaju vlastitu sreću i korisnost.²

Božja je namjera da Njegov narod bude posvećen, čist i svet narod, narod koji će prenositi svjetlost na sve koji se nalaze oko njega. Njegov je cilj da taj narod potvrđuje istinu primjerom u životu i da bude slava na zemlji. Milost Kristova je dovoljna da bi se to postiglo. Ali narod Božji mora imati na umu da će ga On moći učiniti slavom na zemlji samo ako bude vjerovao i živio po načelima evanđelja. On će uživati svu puninu i silu obećanja na koje je Zajednica pozvana da se osloni samo ako sve svoje Bogomdane sposobnosti iskoristi u Njegovoj službi. Zajednica neće donijeti onaj rod koji Bog očekuje, ako oni koji tvrde da vjeruju u Krista kao u svog Spasitelja dostignu samo niski stupanj svjetovnih mjerila. U njenom izvještaju na nebu bit će zapisano „našao si se lak“. (...)

Učenici nisu čekali da narod dođe k njima. Oni su odlazili k ljudima, tražeći grešnike kao što pastir traži izgublenu ovcu. Krist im je otvorio cijeli svijet kao njihovo polje rada. Oni su pošli „po svemu svijetu propovijedajući evanđelje svakome stvorenju“ (Marko 16:15). Oni su tada propovijedali o Spasitelju, o Njegovom životu nesebične službe, o Njegovoj strašnoj smrti, o Njegovoj neusporedivoj i nepromjenljivoj ljubavi. Njegovo ime je bila njihova lozinka, njihova veza jedinstva. Oni su u Njegovu ime savladavali tvrđave grijeha. Vjera u Njegovu ime obilježavala ih je kao kršćane.

Dajući svojim učenicima detaljne upute, Krist je rekao: „Nego ćete primiti silu kad siđe sveti Duh na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu i po svoj Judeji i Samariji i do kraja zemlje.“ „A svi sjedite u gradu Jeruzalemskom dok se ne obučete u silu s visine“ (Djela 1:8, Luka 24:29).

Pokoravajući se riječi svog Učitelja, učenici se skupiše u Jeruzalemu čekajući ispunjenje Božjeg obećanja. Tu su proveli deset dana u dubokom ispitivanju srca. Izgladili su sve razmirice i prisno su se sjedinili u kršćanskom zajedništvu.

Nakon deset dana Gospod je ispunio svoje obećanje čudesnim

izlijevanjem Svog Duha. „I u jedan put postade huka s neba kao puhanje silnoga vjetra, i napuni svu kuću gdje sjedahu; i pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu.“ „I pristade u taj dan oko tri tisuće duša“ (Djela 2:2-4, 41).

„A oni odoše i propovijedaše posvuda. Gospodin je radio zajedno s njima i potvrđivao Riječ popratnim znacima.“ (Marko 16:20). Usprkos ogorčenom otporu na koji su učenici nailazili, evanđelje o kraljevstvu je za kratko vrijeme odjeknulo u svim tada naseljenim dijelovima svijeta.

Nalog koji je dat učenicima dat je također i nama. Danas, kao i u ono vrijeme, raspeti i uskršli Spasitelj mora se uzdizati pred onima koji su bez Boga i bez nade u ovom svijetu. Gospod poziva pastire, učitelje i evanđeliste. Njegove sluge trebaju od vrata do vrata propovijedati vijest spasenja. Vijest o oproštenju kroz Krista mora se odnijeti svakom narodu, plemenu i jeziku.

Vijest se ne smije davati nezanimljivim i beživotnim načinom izražavanja, nego jasnim, odlučnim riječima koje će pokrenuti slušatelje. Stotine čekaju opomenu da bi spasili svoj život. Svijet u kršćanima mora vidjeti očigledan dokaz sile kršćanstva. Vjesnici milosti su potrebni ne samo na nekoliko mjesta, nego u cijelom svijetu. Iz svake zemlje se čuje vapaj; „Dođite i pomozite nam“. Bogati i siromašni, visoki i niski, traže svjetlost. Ljudi i žene su gladni istine kakva je u Isusu. Kad čuju kako se evanđelje propovijeda sa silom odozgo, oni će shvatiti da im je pripremljena gozba i odazvat će se pozivu: „Hajdete, jer je već sve gotovo“ (Luka 14:17).

Riječi „Idite po cijelom svijetu i propovijedajte evanđelje svakome stvorenju“, upućene su svakom Kristovom sljedbeniku. Svi koji su se odlučili za život u Kristu pozvani su da rade na spašavanju svojih bližnjih. I oni trebaju pokazati istu čežnju duše za spašavanje izgubljenih koju

Bog nije položio odgovornost spašavanja grešnika samo na one koji propovijedaju riječ. On je taj zadatak dao svima. Naša srca trebaju biti toliko ispunjena Kristovom ljubavlju da naše riječi zahvalnosti zagriju i druga srca. To je služba koju svi mogu obavljati.

je i On imao. Ne mogu svi biti na istoj dužnosti, ali svakome je namijenjena jedna dužnost i jedan zadatak. Svi koji su primili blagoslov Božji trebaju to vratiti stvarnom službom. Svaki dar treba iskoristiti za napredak Njegovog carstva.

Nepromjenjivo obećanje

Krist je osigurao sve što je potrebno za nastavak djela koje je povjerio svojim učenicima i preuzeo je na sebe odgovornost za uspjeh njihovog rada. Dokle god su se oni pokoravali Njegovoj riječi i radili povezani s Njim, nisu mogli pogriješiti. Idite k svim narodima, zapovjedio im je On. Idite do najudaljenijih krajeva zemljine kugle, i znajte da ću i tamo biti prisutan. Radite u vjeri i čvrstom pouzdanju, jer nikada neće nastupiti vrijeme da vas se odreknem.

I nama je također dano obećanje stalne Kristove prisutnosti. Vrijeme nije nimalo izmijenilo Njegovo obećanje. On je s nama danas isto tako kao što je bio i sa svojim učenicima. On će biti s nama „do svršetka vijeka“.

„Idite i propovijedajte svim narodima“, kaže nam Spasitelj, „kako bi i oni postali djeca Božja. Ja sam s vama u tom radu. Ja ću vas učiti, voditi, tješiti, jačati i dat ću uspjeh vašem radu punom samoodricanja i požrtvovanja. Ja ću pokretati srca ljudi osvjeđavajući

ih o grijehu i obraćajući ih iz mraka u svjetlost, i iz nepokornosti u pravdu. U Mojoj svjetlosti oni će vidjeti svjetlost. Vi ćete nailaziti na protivljenje sotoninih pomagača, ali uzdajte se u Mene. Ja vas nikada neću ostaviti.“

Mislite li da Krist ne cijeni one koji žive potpuno za Njega? Zar mislite da On ne posjećuje one koji su se kao ljubljani Ivan, Njega radi izložili nevoljama i opasnostima? On uvijek nalazi svoje vjerne i održava s njima stalnu zajednicu, tješeci ih i hrabreći ih. A Božji anđeli, koji su nenadmašni u snazi, poslani su da pomažu Njegovim ljudskim suradnicima koji govore istinu onima koji ju ne poznaju.

Bog je propovjedniku evanđelja dao zadatak da privodi Kristu one koji su zalutali sa uskog puta. On mora biti mudar i revan u svojim naporima. Krajem svake godine, on treba biti u stanju okrenuti se i vidjeti duše koje je spasio svojim radom. Neke će morati spašavati strahom, „iz ognja vaditi, mrzeći i na haljinu opoganjenu od tijela“, kao onaj „koji se drži vjerne riječi“ (Juda 23, Tit 1:9). Pavlov nalog Timoteju odnosi se i na današnje propovjednike: „Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodom našim Isusom Kristom ... propovijedaj riječ, nastoj u dobro vrijeme i u nevrjeme; pokaraj, zaprijeti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem“ (2. Timoteju 4:1, 2).

Ali Bog nije samo na one koji propovijedaju riječ stavio odgovornost da rade na spašavanju grešnika. On je to stavio u zadatak svima. Naša srca moraju biti tako ispunjena ljubavlju Kristovom, da naše riječi zahvalnosti mogu zagrijati i srca drugih. To je služba koju svi mogu vršiti i Gospod je prima kao ugodnu žrtvu. On je čini uspješnom, darujući iskrenom radniku milost koja izmiruje čovjeka s Bogom.

Neka Gospod pomogne svom narodu da vidi kako je ozbiljan rad koji treba izvršiti u tom pogledu. Neka mu pomogne da shvati da i u domu, i u skupštini, i u svijetu mora raditi na djelu Kristovom. On neće ostaviti svoje vjerne da rade sami. Anđeli će biti njihovi pomagači. I Krist je njihov pomagač. Stoga neka rade odano i neumorno. U pravo vrijeme oni će žnjeti, ako se ne umore.³

Misionari koji se sami izdržavaju

U mnogim mjestima ovakvi misionari mogu raditi uspješno. Primjer samostalnog misionara je apostol Pavao, koji je radio na širenju evanđelja o Kristu po cijelome svijetu. Dok je svakodnevno učio i propovijedao evanđelje u velikim gradovima Azije i Europe, on je radio kao zanatlija kako bi izdržavao sebe i svoje suradnike. Riječi što ih je na rastanku uputio starješinama

efeške crkve, koje pokazuju njegov način djelovanja, sadrže dragocjenu pouku za svakog evanđeoskog radnika:

„Vi znate“, rekao je, „kako sam se vladao među vama sve vrijeme ... kako nisam ništa od onoga što je korisno propustio da vam saopćim i da vas poučim javno i po kućama. ... Srebra, zlata i odijela nisam poželio ni od koga. Vi sami znate da su ove ruke poslužile mojim i mojih sudrugova potrebama. U svemu sam vam dao primjer da se tako treba truditi i pritijecati u pomoć nemoćnima te se sjećati riječi Gospoda Isusa koje on sam reče: ‘Blaženije je davati nego primati.’“ (Djela 20:18-35)

Danas bi mnogi, kad bi bili prožeti istim duhom samopožrtvovnosti, mogli činiti dobro djelo na sličan način. Neka dvoje ili više njih počnu zajedno u propovijedanje evanđelja. Neka posjećuju ljude, neka se mole, pjevaju, podučavaju, objašnjavaju Pismo i neka služe bolesnima. Neki se mogu izdržavati kao kolporter; drugi, slično apostolu, mogu raditi neki zanat ili drugi vid posla. Dok napreduju u svom radu, svjesni svoje bespomoćnosti, ali ponizno oslanjajući se na Boga, oni mogu steći blagoslovljeno iskustvo. Pred njima je Gospod Isus, te će oni i među bogatima i među siromašnima naći naklonost i potporu.

Oni koji su se pripremali za zdravstveno-misionarsko djelo u stranim zemljama trebaju biti potaknuti da idu bez oklijevanja tamo gdje ih očekuje posao, neka počnu rad među ljudima, učeci jezik dok rade. Uskoro će moći iznositi jednostavne istine Božje riječi.

Vjesnici milosti potrebni su u cijelome svijetu. Pozivaju se kršćanske obitelji da idu u naselja u kojima vlada tama i zabluda, da idu u strana polja, da se upoznaju s potrebama svojih bližnjih i da rade za Gospodnju stvar. Ako se takve obitelji nastane u mračnim krajevima Zemlje, na mjestima u kojima su ljudi zavijeni u duhovni suton, i ako dopuste da kroz njih svijetle zrake Kristova života, kako se plemenito djelo može tada ostvariti!

Ovo djelo zahtijeva samopožrtvovnost. Dok mnogi čekaju da se uklone sve smetnje, djelo koje mogu obaviti ostaje nedovršeno, a mnoštvo umire bez nade i bez Boga. Mnogi će, zbog financijskih prednosti, ili zbog znanstvenog istraživanja, riskirati odlazeći u nenaseljena područja, gdje će vedro podnositi žrtvu i teške uvjete; a kako je malo onih koji su, zbog svojih bližnjih, spremni povesti svoje obitelji u predjele u kojima treba objaviti evanđelje.

Prava služba podrazumijeva prići ljudima ma gdje se nalazili i ma kakvo bilo njihovo mjesto u društvu i stanje u kome se nalaze; i pomoći im na svaki mogući način. Takvim trudom zadobit ćete srca i otvoriti vrata pristupa dušama koje propadaju.

U vašem cjelokupnom radu imajte na umu da ste sjedinjeni s Kristom, kao oni koji su dio velikog plana spasenja i izbaavljenja. Neka kroz vaš život protječe Kristova ljubav, kao rijeka iscjeljenja i novoga života. Dok se trudite privući druge u zaklon Njegove ljubavi, neka čistoća vašeg jezika, nesebičnost vaše službe, vedrina vašeg ponašanja, svjedoče o moći Njegove milosti. Prikazite Isusa svijetu u tako čistoj i pravednoj slici da Ga ljudi mogu promatrati u svoj Njegovoj ljepoti.

Od male je koristi ako pokušamo popraviti druge napadajući ono što mi, možda, smatramo lošim navikama. Rezultati takvih pokušaja često nanose više zla nego dobra. U svojem razgovoru sa ženom Samarijankom Krist je, umjesto da omalovažava Jakovljevi izvor, iznio nešto bolje. „Kad bi ti znala za dar Božji“, rekao je, „i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega iskala i dao bi ti žive vode.“ (Ivan 4:10) On je usmjerio razgovor k blagu što ga je želio podariti, nudeći ženi nešto bolje nego što je imala, živu vodu, radost i nadu evanđelja.

Ovo je slika načina na koji trebamo raditi. Mi trebamo ponuditi ljudima nešto bolje nego što imaju, Kristov mir, koji nadilazi svaki razum. Mi im trebamo govoriti o Božjem

svetom Zakonu, o preslici ili otisku Njegova karaktera, o izrazu onoga što On od njih želi da postanu. Pokažite im kako je nepropadljiva slava Neba neusporedivo bolja od prolaznih radosti i zadovoljstava svijeta. Pričajte im o miru i odmoru što ga mogu naći u Spasitelju. „A tko pije od vode koju ću mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjeti“, rekao je Isus. (Ivan 4:14)

Podignite Isusa i uzviknite: „Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!“ (Ivan 1:29) Samo On može zadovoljiti težnju srca i podariti mir duši.

Reformatori bi, od svih ljudi na svijetu, trebali biti najnesebičniji, najplemenitiji, najljubavniji. U njihovom bi se životu trebala vidjeti istinska dobrota nesebičnih djela ljubavi. Božji sluga, kod kojeg se vidi nedostatak ljubavnosti, koji pokazuje nestrpljivost dok nailazi na neukost i tvrdoglavost ljudi, koji govori prenačljeno i postupa nepromišljeno, može zatvoriti vrata srcima, tako da im nikada više ne može prići.

Kao što rosa i blage kiše padaju na već uvenule biljke, tako neka naša riječ nježno pada kad nastojimo odvratiti ljude od zablude. Božji je plan da se prvo priđe srcu. Mi trebamo govoriti istinu u ljubavi, uzdajući se u Njega da će On tim riječima dati silu koja mijenja život. Sveti Duh će u dušu usaditi riječ izgovorenu u ljubavi.

Mi smo po naravi zaokupljeni sobom i tvrdoglavi. Ali kad naučimo pouke kojima nas Krist želi poučiti, mi tada postajemo sudionicima u Njegovoj naravi i tako živimo Njegovim životom. Divan Kristov primjer, neusporediva nježnost kojom je utjecao na osjećaje drugih plaćući s onima koji su plakali, radujući se s onima koji su se radovali mora ostaviti dubok dojam na karakter svih onih koji Ga iskreno slijede. Blagim riječima i postupanjem oni će nastojati olakšati put umornim nogama.⁴

Literatura:

¹ 1 Proroci i kraljevi, str. 221, 222.
² 2 The Review and Herald, July 29, 1902.
³ 3 Svjedočanstva, sv. 8, str. 14–18.

⁴ 4 Zdravlje i sreća, str. 154–157.

UZ OGNJIŠTE

MIGUEL MENDOZA - AUSTRALIJA

Uvod

„Naši domovi moraju postati Betel, a naša srca svetište. Gdje god se u duši njeguje Božja ljubav, tamo će biti mir, svjetlost i radost. Isus želi vidjeti sretne brakove, **sretna ognjišta.**“¹

U 19. stoljeću, u kontekstu SAD-a, ognjište je bio središnji dio obiteljskog života, osobito u vremenu prije modernog grijanja i električne energije. Ondje su se obitelji okupljale zbog topline, svjetla i zajedništva. Sestra White koristi izraz „kraj ognjišta“ kako bi naglasila osoban angažman, građenje odnosa i duhovni rad u okruženju bliskom i značajnom njenoj publici. Dakle, za nju „kraj ognjišta“ nije samo fizičko mjesto; to je simbol bliskosti, povjerenja i utjecaja, prilika da se članovi obitelji pouče kako živjeti u skladu

sa svjetlom koje im je Bog dao i kako to svjetlo dijeliti sa svima u svijetu. Imajući to na umu, promotrimo našu današnju temu i naučimo iz različitih pouka koje možemo pronaći u Božjoj riječi i u spisima nadahnuća.

U djetinjstvu

Tijekom mog djetinjstva, iako je moj rodni grad bio veći dio godine hladno mjesto, nismo imali kamin. Ali sjećam se da je naš dom bio mjesto gdje smo se mogli okupljati kao da smo „pored vatre“ tijekom bogoslužja i drugih prilika i provoditi trenutke hvaleći Gospoda i proučavajući Njegovu riječ. Mama je s nama dijelila važne životne lekcije kojih se još uvijek s ljubavlju sjećam. Slijedila bi upute iz Mudrih izreka 22:6: „Odgajaj dijete putem kojim treba ići, i kad

ostari, neće skrenuti s njega.“ Iz vlastitog iskustva jasno vidim da su mi te lekcije bile vrlo važne u donošenju odluka koje su odredile hoću li slijediti Gospoda ili ne. Zahvaljujem Gospodu na Njegovoj Riječi i obećanjima koja se u njoj nalaze.

„U djetinjstvu i mladosti karakter je najosjetljiviji na utjecaje. Tada treba steći sposobnost samokontrole. Kraj ognjišta i za obiteljskim stolom djeluju utjecaji čiji su rezultati trajni poput vječnosti. Više nego bilo koji prirodni dar, navike uspostavljene u ranim godinama odlučuju hoće li čovjek biti pobjednik ili poražen u životnoj borbi.“²

Abraham i Sara

Slušamo o Abrahamu, njegovoj vjeri, njegovim manama, ali i o

radu koji je obavljao s onima u svom domu, a to uključuje ljude koji su za njega radili, njegove slugе. Primio je obećanje od Boga: „I blagoslovit ću one koji tebe blagoslivlju, a prokleti onoga koji tebe proklinje; **i svi narodi zemaljski tobom će se blagoslivljati**“ (Postanak 12:3). Zašto su sva plemena na zemlji trebala biti blagoslovljena u njemu? Zato što je kroz svoju povezanost s Kristom dao primjer poslušnosti Božjem glasu, kao što čitamo u Postanku 26:5: „**Zato što je Abraham slušao moj glas i držao moju naredbu, moje zapovijedi, moje odredbe i zakone moje.**“ Ne samo to, nego je trebao poučavati i usmjeravati svoju obitelj na Gospodnji put, koji je svjedočio: „Jer za njega znam **da će zapovjediti sinovima svojim i domu svojemu nakon sebe da se drže puta Gospodnjega čineći**

pravednost i pravdu, kako bi Gospod izvršio na Abrahamu ono što je o njemu govorio.“ (Postanak 18:19). Međutim, u tom pothvatu nije bio sam. Sara, njegova žena, bila je s njim i oboje su odradili izvrstan posao „kraj ognjišta“, jer su blisko poučavali sve u svom domu dok su putovali u zemlju obećanja: „Među njima je bilo mnogo onih koje su vodili viši razlozi od onih služenja i osobnog interesa. Tijekom boravka u Haranu, **i Abraham i Sara su druge vodili k štovanju i služenju pravome Bogu.** Ti su se ljudi pridružili Abrahamovu kućanstvu i pošli s njim u zemlju obećanja.“³ Iz iskustva Abrahama i Sare u radu za Božje kraljevstvo, jasno je da i otac i majka igraju važnu ulogu u poučavanju svoje obitelji putovima Gospodnjim.

Roditelji i obitelji

U svojoj službi, pri različitim prigodama, dok sam posjećivao obitelji, sudjelovao sam s njima u trenucima bogoslužja „kraj ognjišta“. Prekrasno je promatrati marljivost i trud koje roditelji ulažu kako bi imali ovo važno vrijeme kao obitelj. Blagoslov je moliti, hvaliti i čitati zajedno, odvojiti posebno vrijeme za okupljanje kako bismo slavili našeg Gospoda i vodili duboke razgovore o duhovnim stvarima. Tako ispunjavaju svoju dužnost da podignu Emanuelovu krvavu zastavu protiv strijela neprijatelja. Važno je zapamtiti da je obitelj najbolje misionarsko polje.

„Roditelji bi trebali razgovarati sa svojom malom djecom o Isusu i o planu spasenja. Trebali bi utkati dragocjene pouke o životu i karakteru Krista u umove svoje djece kako bi ona postala Kristovi sljedbenici i nasljednici vječnog života. Mnogo se govori o stranim misionarskim poljima, ali rad u domu se zapostavlja. Najveće misionarsko polje nalazi se upravo kraj vašeg ognjišta, i velika je potreba za očevima i majkama u Izraelu. Kad roditelji počnu shvaćati veliku odgovornost koja leži na njima, preuzet će ovaj kućni misionarski rad i poučiti svoju djecu za nebo. Djetetu će davati red

po redu i zapovijed po zapovijed.“⁴ „Naš rad za Krista treba početi s obitelji u domu. Odgoj mladih trebao bi biti drukčiji nego što je bio u prošlosti. Njihova dobrobit zahtijeva daleko više truda nego što im je do sada pruženo. Nema važnijeg misionarskog polja od ovog. Roditelji trebaju svojim primjerom i poukom učiti svoju djecu kako raditi za one koji nisu obraćeni. Djeca bi trebala biti odgojena tako da suosjećaju sa starima i patnicima te da nastoje ublažiti patnje siromašnih i potrebitih. Trebala bi se poučiti da budu marljiva u misionarskom radu; i od najranijih godina trebali bi se poučavati odricanju i žrtvovanju za dobro drugih i za napredak Kristova djela, kako bi postali suradnici s Bogom.

Ali ako ikada nauče vršiti istinski misionarski rad za druge, moraju najprije naučiti raditi za one u svom domu, koji imaju prirodno pravo na njihove izraze ljubavi. Svako dijete trebalo bi biti poučeno da nosi svoj odgovarajući dio službe u domu. Nikada ih ne smije biti sram koristiti ruke za nošenje kućnih tereta ili noge za obavljanje poslova. Dok se na taj način angažira, neće zalutati putem nemarnosti i grijeha. Koliko se sati gubi kod djece i mladih, a koji bi se mogli iskoristiti tako da na svoja snažna mlada ramena preuzmu i pomognu nositi obiteljske odgovornosti koje netko mora ponijeti, pokazujući time ljubazni interes za oca i majku.

Ovdje, u službi Gospodinu, potaknuti smo da susrećemo ljude ondje gdje se osjećaju ugodno – u njihovim domovima – i da upravo u tom intimnom prostoru dijelimo vjeru. Okruženje uz ognjište označava opušten, osoban razgovor, za razliku od formalnih propovijedi ili javnih rasprava.

Također trebaju biti ukorijenjeni u istinskim principima reforme zdravlja i brige za vlastita tijela.⁴⁵

Ipak, „od mnogih je ovo kućno polje sramotno zapostavljeno, i došlo je vrijeme da se istaknu božanski izvori i lijekovi kako bi se ispravilo ovo zlo stanje. Koji izgovor mogu dati oni koji se nazivaju Kristovim sljedbenicima za zapostavljanje poučavanja svoje djece da rade za Njega?“⁴⁶

Dragi roditelji, kod kuće naša mladež treba posebnu skrb budući da vidimo kako zla svijeta stalno rastu. „Divovsko zlo neumjerenosti vrši svoje štetno djelo u našoj zemlji. Sotona ima svoje agente posvuda, koji su instrumenti u njegovim rukama, da zavode i uništavaju našu mladež. Zar se glas upozorenja ne bi trebao čuti kod našeg vlastitog ognjišta? **Zar ne bismo, poukom i primjerom, trebali voditi našu mladež da teži visokim dostignućima, da imaju plemenite ciljeve i sveta nastojanja?** Ovaj rad nije lagan ni malen; ali je rad koji se isplati. Jedan mladić koji je poučen pravilnim odgojem u domu, ugradić će čvrste grede u svoj karakter, i svojim primjerom i životom, ako se njegove sposobnosti pravilno koriste, postat će sila u našem svijetu koja će druge voditi uzlazno i naprijed putem pravednosti. **Spasenje jedne duše jest spasenje mnogih duša.**“⁴⁷

Sluge evanđelja

U knjizi Evangelizam, na primjer, Božja glasnica upućuje poziv: „Svima koji rade s Kristom rekla bih: Gdje god možete doći do ljudi kraj ognjišta, iskoristite svoju priliku. Uzmite svoju Bibliju i otvorite pred njima njezine velike istine.“⁴⁸ Ovdje, u radu za Gospoda, potiče se da se ljudi susreću tamo gdje se osjećaju ugodno, u svojim domovima, i da se tu intimnu okolinu iskoristi za dijeljenje vjere. Okruženje kraj ognjišta podrazumijeva opuštenu, osobnu interakciju, za razliku od formalnih propovijedi ili javnih debata. Treba poticati pristup „srce uz srce“ u širenju Božje poruke, što je u skladu s širim naglaskom na praktično kršćanstvo i osobnu službu.

Još jedan važan apel upućen je svima nama koji smo uključeni u službu i biblijski rad: „Braćo moja u službi, otvorite svoja vrata mladim ljudima koji su izloženi iskušenju. Približite im se osobnim trudom. Zlo ih poziva sa svake strane. Nastojte ih zainteresirati za ono što će im pomoći živjeti uzvišeniji život. **Ne držite se odvojeno od njih. Dovedite ih do svog ognjišta; pozovite ih da vam se pridruže oko obiteljskog oltara.** Sjetimo se Božjeg zahtjeva prema nama da put prema nebu učinimo svijetlim i privlačnim.“⁴⁹

„Vidjela sam da propovjednici koji rade Riječju i naukom imaju pred sobom velik posao; na njima počiva velika odgovornost. U svojem radu oni ne pristupaju dovoljno blizu srcima ljudi. Njihov je posao odviše uopćen i često odviše raspršen. Oni trebaju svoj rad usredotočiti na one za koje rade. Kad propovijedaju s propovjedaonice, oni tek započinju svoj posao. Oni zatim trebaju živjeti u skladu s onim što propovijedaju stalno se čuvajući da ne osramote Božje djelo. Oni trebaju primjerom pokazati Kristov život. 'Jer Božji smo suradnici.' (1. Korinćanima 3:9) 'Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje.' (2. Korinćanima 6:1) Propovjednikov posao nije gotov kad napusti propovjedaonicu. On onda ne smije odbaciti teret i zaokupiti svoj um čitanjem i pisanjem ako to nije stvarno potrebno. Njegov javni rad trebaju slijediti privatni naponi, on treba osobno raditi za duše kad god mu se pruži prilika razgovarajući s njima pokraj ognjišta, moleći i preklinjući duše umjesto Krista da se pomire s Bogom. Naš posao ovdje uskoro će doći kraju, 'a svaki će po svome trudu primiti plaću.' (1. Korinćanima 3:8)⁴¹⁰

„To je upravo ovaj trud kraj ognjišta, ovaj rad u domu, koji donosi izvanredan uspjeh. Isprobajte to, braćo u službi. Neki od naših službenika ne vole ovu vrstu rada. Oni je izbjegavaju. Uz takve osobne napore vezan je križ, ali upravo je to rad koji ljudi moraju imati ako prihvaćaju nepopularnu istinu. U ovom

bliskom kontaktu s dušama koje su u tami, naše svjetlo može sjati učinkovitije, izravno na tamu, i oni će vidjeti po našem ponašanju, našem razgovoru, našim ozbiljnim, a opet radosnim, uljudnim manirama, da je milost Božja s nama i da je mir neba unesen u njihove domove. Bit će očarani istinom koja donosi tako blagoslovljene rezultate.“⁴¹¹

Sljedeći citat dio je obraćanja službenicima okupljenim pri zasjedanju Generalne konferencije u Battle Creeku, Michigan, na njihovom jutarnjem sastanku održanom 9. studenoga 1883.: „Kakav sveti zadatak nam je Bog povjerio kada nas je učinio svojim slugama da pomažemo u djelu spašavanja duša. Povjerio nam je velike istine, najvažniju, ozbiljnu i iskušavajuću poruku svijetu. Naša dužnost nije jednostavno propovijedati, nego služiti, približiti se srcima, uložiti osobne napore kraj ognjišta. Trebali bismo upotrijebiti povjerene nam talente s vještinom i mudrošću, kako bismo najprikladnijim načinom predstavili dragocjeno svjetlo istine, onako kako je najbolje za privlačenje duša.“⁴¹²

Posvećeni kršćani

Gospod Isus dao je svom narodu zadaću koju treba odmah izvršiti. Čitamo u Mateju 28:19, 20: „Idite dakle i učite sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, učeci ih da drže sve što sam vam zapovjedio; i evo, ja sam s vama u sve dane, do svršetka svijeta. Amen.“ To je naša privilegija – slušati ove riječi i djelovati prema njima. „Nije Božja namjera da propovjednicima bude prepušteno da obave najveći dio posla sijanja sjemena istine. Ljude koji nisu pozvani u evanđeosku službu treba ohrabriti da rade za Gospoda prema svojim sposobnostima. Stotine muškaraca i žena koji sada sjede neaktivni mogli bi obavljati korisnu službu. Noseći istinu u domove svojih susjeda i prijatelja, mogli bi učiniti veliko djelo za Gospoda. Bog ne pravi razliku među ljudima. **On će upotrijebiti ponizne, predane kršćane koji imaju ljubav prema**

Sada, sada, sada je naše najpovoljnije vrijeme za djelovanje. Osobni posjeti imaju veliku vrijednost. Iz ljubavi prema Isusu Kristu i ljubavi prema ljudskim dušama, istina se treba donijeti svakoj obitelji, o njoj se treba govoriti uz svako ognjište do kojeg možete doći.

istini u srcu. Takvi neka se uključe u službu za Njega radeći od vrata do vrata. Sjedeći kraj ognjišta, takvi ljudi – ako su ponizni, razboriti i pobožni – mogu učiniti više za stvarne potrebe obitelji nego što bi mogao jedan propovjednik.¹³ Za svakoga tko se bavi ovim važnim radom, ognjište postaje prirodna pozornica za dijeljenje evanđelja i pouka o obitelji, vjeri i službi bližnjima. „Predstavljanje istine, u ljubavi i jednostavnosti, od kuće do kuće, u skladu je s uputama koje je Krist dao svojim učenicima kada ih je poslao na njihov prvi misionarski pohod. Pjesmama hvale, poniznim, iskrenim molitvama, mnogi će biti dotaknuti. Božanski Radnik svojom prisutnošću dovest će do osvjedočenja srca. „Ja sam s vama u sve dane“ – obećava On. Sa sigurnošću u stalnu prisutnost takvog pomoćnika, možemo raditi s vjerom, nadom i hrabrošću.“¹⁴ Dakle, želite li da vas Bog upotrijebi kao ponizno oruđe pri vođenju drugih do podnožja križa?

„Jedan od najučinkovitijih načina na koji se svjetlo može prenijeti jest osobnim trudom. U krugu doma, kraj ognjišta vašeg susjeda, uz bolesnički krevet, na tihi način možete čitati Sveto pismo i reći riječi o Isusu i istini. Tako možete posijati dragocjeno sjeme koje će niknuti i donijeti plod.“¹⁵

Božji apel

Kao što smo danas proučavali, postoji važan rad koji treba obaviti

„kraj ognjišta“, bilo vlastitog ili tuđeg. Kao crkva, trebamo razumjeti da se duhovni rad ne ograničava samo na crkvu – najdjelotvorniji je u svakodnevnom, privatnim trenucima. Ognjište, u ovom smislu, predstavlja idealno mjesto za izgradnju odnosa i sijanje sjemena vjere i istine, izvan ukočenih formalnih okvira. Draga obitelji Reformnog pokreta, zamolimo Gospoda da nam otvori umove i srca kako bismo primili ovu poruku i u svojim domovima usvojili sljedeći apel koji On upućuje tebi i meni dok zaključujemo ovu temu:

„Gospod će istražiti kako smo upotrijebili talente koje nam je povjerio. On je platio cijenom svoje vlastite krvi, svog samoodricanja, žrtve i patnji, kako bi osigurao dobrovoljnu službu svake duše kao Božjeg suradnika u radu. Kad bi svi osjećali svoju odgovornost pred Bogom i mudro koristili darove i talente koji su im povjereni, kakav bi prihod bio donesen Bogu kroz Isusa Krista! Jedan talent može, i hoće, rasti upotrebom. Ono što djeluje kao najmanji dar, najponiznija služba, može doprijeti do umova i dotaknuti srca na koja oni s većim talentima ne bi imali utjecaja.

„Sada, sada, sada je naše najpovoljnije vrijeme za rad. Osobni posjeti od velike su vrijednosti. U ljubavi prema Isusu Kristu i ljubavi prema ljudskim dušama, istina se treba donijeti svakoj obitelji, o njoj se treba

govoriti kraj svakog ognjišta do kojeg možete pronaći pristup. (...) Imajte na umu da je Duh Sveti taj koji radi. Ljudski posrednik koji radi za Boga nije sam. (...)

Rad s ustrajnošću, s nježnošću, suosjećanjem, molitvom i ljubavlju učinit će više nego propovijedi. Gospod Isus, dajući svoj život za spasenje svijeta od prokletstva grijeha, namjeravao je veće stvari nego što su naše oči do sada vidjele. Duh Sveti čeka na kanale kroz koje će djelovati. (...) Sotona neće uvijek trijumfirati. Duh Božji bit će izliven na crkvu čim posude budu spremne da ga prime.“¹⁶

Neka nas Gospod bogato blagoslovi i pomogne nam da obavimo ovo djelo kraj ognjišta. Amen!

Literatura:

- 1 1 The Faith I Live By, str. 255. [naglasak dodan]
- 2 2 Odgovorno roditeljstvo, str. 202.
- 3 3 Patrijarsi i proroci, str. 127. [naglasak dodan]
- 4 4 The Review and Herald, April 21, 1891.
- 5 5 Svjedočanstva, sv. 6, str. 429.
- 6 6 Isto, str. 430.
- 7 7 The Review and Herald, July 10, 1888. [naglasak dodan]
- 8 8 Evangelizam, str. 436.
- 9 9 Sluge evanđelja, str. 212. [naglasak dodan]
- 10 10 Svjedočanstva, sv. 1, str. 432.
- 11 11 Manuscript Releases, sv. 7, str. 37.
- 12 12 The Review and Herald, April 15, 1884.
- 13 13 Welfare Ministry, str. 109. [naglasak dodan]
- 14 14 Christian Service, str. 114.
- 15 15 Isto, str. 118.
- 16 16 That I May Know Him, str. 330.

NEDJELJA, 7. PROSINCA 2025.

„DAJTE IM VI JESTI“

OZIEL FERNANDEZ – BRAZIL

POZIV NA SLUŽENJE
I KRŠĆANSKO SUOSJEĆANJE

Isusove riječi: „Dajte im vi jesti“ duboko odjekuju kao poziv na brigu i odgovornost prema drugima. Nalaze se u Mateju 14:16 i dio su poznate priče o prvom umnožavanju kruha i riba. Međutim, osim što govori o jednom od najpoznatijih čuda u Bibliji, ovaj odlomak također sadrži temeljne pouke o suosjećanju, velikodušnosti i kršćanskoj službi, koje i danas pozivaju crkvu da poduzme konkretne korake u svijetu suočenom s velikim izazovima poput gladi.

Glad upravo sada

Danas je glad razoran globalni problem. „Prema izvješćima Ujedinjenih naroda, samo u 2023. godini, prema SOFI 2024, oko 733 milijuna ljudi diljem svijeta pati od gladi.“¹ To je kao da je svaka jedanaesta osoba na svijetu gladna, a taj broj raste zbog čimbenika kao što su društvena nejednakost, ekonomske krize i oružani sukobi. Ova stvarnost oštro se suprotstavlja količini hrane koja se proizvodi u svijetu, što pokazuje da problem nije u nedostatku resursa, nego u lošoj raspodjeli i nedostatku djelovanja.

Kada je Isus rekao: „Dajte im vi jesti“, pozvao je svoje učenike da se suoče sa situacijom koja se činila nemogućom baš kao što se i danas čini gotovo nemoguće nahraniti milijune gladnih ljudi. Međutim, kao i tada, Kristova poruka ukazuje na zajedničku odgovornost Njegovih sljedbenika da odgovore na tjelesne i duhovne potrebe onih koji trpe.

Biblijski kontekst

Čudo umnožavanja kruha dogodilo se ubrzo nakon vijesti o smrti Ivana Krstitelja. Vjerojatno su učenici, iscrpljeni i ožalošćeni Ivanovom smrću, pošli s Isusom na osamljeno mjesto kako bi se odmorili i okrijepili. „Kad je Isus to čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu.“ (Matej 14:13) Kristov poziv na odmor izraz je Njegove pastirske brige za učenike. No željeni odmor ubrzo je

bio prekinut jer je mnoštvo otkrila kamo je otišao i pješke su Ga slijedili. „No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčашe onamo i pretekoše ih.“ (Marko 6:33)

Približavala se Pasha i skupine hodočasnika, koji su izdaleka i izbliza putovali prema Jeruzalemu, okupile su se da vide Isusa. Njihov se broj stalno povećavao, dok se naposljetku nije okupilo pet tisuća muškaraca, osim žena i djece. Prije nego što je Krist stigao do obale, mnoštvo Ga je već čekalo.“²

Suosjećanje prema mnoštvu

Ljubazni Spasitelj nikada ne oklijeva odgovoriti na naše potrebe. Sažalio se nad mnoštvom, primio ih i izliječio njihove bolesnike. „Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike.“ (Matej 14:14)

U Novom zavjetu izraz „sažaliti se“ izražava najviši stupanj suosjećanja s onima koji trpe, a obično se odnosi na Isusova djela. (Vidi također Matej 15:32; 20:34; Marko 1:41; Luka 7:13.)

Isus nikada ne otpušta osobu bez da se pobrine za sve njezine potrebe. Iako prekinut u svom odmoru, napuštajući svoje utočište, učinio je tri stvari kako bi se pobrinuo za njih:

1. Poučavao je mnoštvo o kraljevstvu Božjem, zadovoljavajući tako potrebe uma. ....
2. Iscjeljivao je bolesne, zadovoljavajući tako njihove fizičke potrebe. ....
3. Nahranio je cijelo mnoštvo kruhom kao simbolom kruha s neba (Ivan 6:22–40).

Tako je Isus zadovoljio njihove umne, tjelesne i duhovne potrebe.

Zabrinutost učenika

Bio je to dan ispunjen mnogim događajima. Isus je poučavao i ozdravljao bolesne u mnoštvu, ali su se učenici sada brinuli kako nahraniti sve te ljude.

Shvativši gdje se nalaze, prišli su Isusu, izrazili svoju zabrinutost i predložili Mu da pošalje narod da potraži hranu po okolnim selima.

„A u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu reku: ‘Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti ih da odu po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo.’“ (Marko 6:35, 36) Učenici nisu vidjeli način kako bi mogli nahraniti mnoštvo; to je prelazilo njihove mogućnosti, a za njih nije postojalo drugo rješenje osim da jednostavno otpuste narod. Sve je bilo nepovoljno: mjesto je bilo pusto, vrijeme kasno, mnoštvo veliko, a novca nisu imali dovoljno. Imajući mentalitet oskudice, učenici su naglašavali ono što nisu imali.

Kristova zapovijed

Pažljivo slušajući prijedlog učenika „Isus im reče: ‘Ne treba da idu, dajte im vi jesti.’“ (Matej 14:16) Kristova zapovijed bila je neočekivana i uznemirujuća, pa su učenici imali tri izazova:

1. Mnoštvo je bilo veliko - 5 000 muškaraca, ne računajući žene i djecu. ....
2. Nalazili su se u pustom kraju, daleko od grada, gdje nije bilo moguće kupiti hranu. ....
3. Nisu imali dovoljno novca. Učenici su se očito našli u bezizlaznoj situaciji, s logističkim poteškoćama, nedostatkom resursa i gladnim mnoštvom.

Ipak su pristali predati nekoliko zalogaja koje su imali u Kristove ruke, jer „On reče: ‘Donesite mi ih ovamo’“ (Matej 14:18). To malo se čudesno umnožilo i svi su se nasitili. Čudo nas uči da, čak i s ograničenim resursima, Bog može postići velike stvari kroz ljude koji su spremni služiti.

Kada je Isus zapovjedio učenicima da nahrane narod, podsjetio ih je na načelo odgovornosti crkve prema ranjivima, o kojem je govorio kroz proroka Izaiju. Krist je, putem proroka, zapovjedio: „Podijeli

kruh svoj s gladnima;“ „Uvedi pod krov svoj beskućnike.“ „Kad vidiš gologa (...) pokrij ga“ (Izaija 58:7).

Gospod nam je jasno zapovjedio: „Idite po cijelom svijetu, objavljujte Evanđelje svim stvorenjima.“ (Marko 16:15). „Ali koliko često naša srca tonu i vjera nas iznevjeri, kad vidimo koliko je velika potreba, a koliko su mala sredstva u našim rukama. Poput Andrije koji gleda pet ječmenih kruhova i dvije male ribe, uzvikujemo: ‘Što su oni za toliko mnoštvo?’ Često oklijevamo, nevoljni dati sve što imamo, bojeći se trošiti i biti potrošeni za druge. No Isus nam je zapovjedio: ‘Dajte im vi jesti.’ Njegova zapovijed je obećanje; a iza nje je ista sila koja je nahranila mnoštvo kraj mora.“³

Poziv upućen crkvi

Izraz „Dajte im vi jesti“ nadilazi kontekst pružanja tjelesne hrane. To je poziv crkvi, kao tijelu Kristovu, da zadovolji duhovne, emocionalne i materijalne potrebe ljudi. Isus nije dopustio učenicima da izbjegnu svoju odgovornost brige za mnoštvo, i isto to načelo treba danas voditi crkvu.

„Čudesno nahranivši pet tisuća, Spasitelj je zorno prikazao kako se pod utjecajem Božje sile stvara rod. Isus je podigao zastor koji zaklanja svijet prirode i otkrio stvaralačku silu koja stalno djeluje za naše dobro. Umnožavajući sjeme bačeno u zemlju, Onaj koji je umnožio kruhove, svakoga dana čini čudo. On čudom stalno hrani milijune sa žetvenih polja Zemlje. Ljudi, pozvani da surađuju s njime u brizi oko žitnog zrna i pripremanja kruha, upravo zato gube iz vida božanski udio. Djelovanje njegove sile se pripisuje prirodnim uzrocima ili ljudskom trudu, i veoma često njegovi se darovi izopačuju u sebične svrhe i tako postaju prokletstvo umjesto blagoslov. Bog nastoji to sve promijeniti. On želi da se naša otupjela osjetila probude i uvide njegovu dobrotu i velikodušnost, tako da nam njegovi darovi mogu biti blagoslov kao što je On to i namjeravao.

Sjeme dobiva život Božjom riječju, dodjeljivanjem dijela

njegova života; jedući žitno zrno, i mi sami postajemo sudionici u tom životu. Bog želi da mi to shvatimo; On želi da čak i primajući svoj svakodnevni kruh prepoznamo Njegovo djelo i da dođemo u užu zajednicu s Njime.

Po zakonima koje je Bog postavio u prirodi, uzrok s nepogrešivom sigurnošću izaziva posljedice. Žetva svjedoči o sjetvi. Ovdje ne može biti nikakvog obmanjivanja. Ljudi mogu prevariti svoje bližnje i primiti hvalu i naknadu za službu koju nisu obavili. Ali u prirodi ne može biti prijevara.“⁴

„Prilikom žetve sjeme daje mnogostruki rod. **Jedno jedino pšenično zrno, umnoženo uzastopnim sjetvama, pokrilo bi cijelu zemlju zlatnim snopovima. Tako i utjecaj jednog jedinog života, čak jednog jedinog djela, može biti dalekosežan.**“⁵

Nadalje komentirajući čudo umnoženja kruha i riba, čitamo u Duhu proroštva: „U Kristovom djelu služenja privremenim potrebama gladnog mnoštva nalazi se duboka duhovna poruka za sve Njegove poslanike. Krist je primio od Oca; On je podijelio učenicima; oni su podijelili mnoštvu; a ljudi jedni drugima. Tako će svi koji su sjedinjeni s Kristom primiti od Njega kruh života, nebesku hranu, i podijeliti je drugima.“⁶

Glad o kojoj govori Isus može se razumjeti i šire. Mnogi ljudi oko nas žude za pravdom, mirom, ljubavlju i nadom. Crkva ima misiju biti izvor duhovne i emocionalne okrijepe za svijet u krizi. Apostol Jakov potvrđuje ovu istinu naglašavajući važnost vjere koja je praćena konkretnim djelima: „Ako li brat ili sestra goli budu i nemaju svagdanje hrane, i rekne im koji od vas: ‘Idite u miru, grijte se i nasitite se’, a ne dadne, što im je potrebno za tijelo, što koristi?“ (Jakov 2:15–16). Slično tome, u svojoj prvoj poslanici Ivan pita: „Tko, ima blago svijeta i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega; kako ljubav Božja ostaje u njemu?“ (1. Ivanova 3:17).

Današnji svijet je pun „gladnog mnoštva“ u potrazi za smislom, pripadnošću i nadom. Crkva

je pozvana biti velikodušna zajednica, spremna dijeliti kruh života i donositi preobražavajuću poruku o Kristu.

Naša uloga u umnožavanju

Lako je osjećati se preplavljeno veličinom globalnih problema kao što je glad. Kako mi, s ograničenim resursima, možemo nešto promijeniti suočeni s tako ogromnim problemom? Priča o umnožavanju kruhova podsjeća nas da, u Kristovim rukama, čak i ono malo što imamo može se umnožiti kako bi poslužilo mnogima.

„Blagoslovi, i tjelesni i duhovni, pratit će one koji potrebitima daruju ono što primaju od Gospoda. Isus je učinio čudo da nahrani pet tisuća, umorno i gladno mnoštvo. Odabrao je ugodno mjesto da primi ljude i zapovjedio im da sjednu. Zatim je uzeo pet kruhova i dvije male ribe. Bez sumnje, bilo je mnogo primjedbi o nemogućnosti da se iz te oskudne zalihe zadovolji pet tisuća gladnih muškaraca, osim žena i djece. Ali **Isus se zahvalio i stavio hranu u ruke učenika da je podijele. Oni su dijelili mnoštvu, a hrana se umnožavala u njihovim rukama.** Kada je mnoštvo bilo nahranjeno, učenici su sami sjeli i jeli s Kristom iz nebeskog obilja. Ovo je dragocjena pouka za svakog Kristovog sljedbenika.“

Baš kao što je koristio Isusove učenike u prošlosti, Bog se nada da će nas koristiti kao sredstvo prenošenja svojih blagoslova. „Učenici su bili kanali za održavanje veze između Krista i Njegova naroda. To bi trebalo biti veliko ohrabrenje i za Njegove današnje učenike. Krist je veliko središte, izvor svake sile. Njegovi učenici moraju primati od Njega. Najumniji, najduhovniji mogu podariti samo ono što su primili. Sami od sebe ne mogu dati ništa što bi ispunilo potrebe duše. Mi možemo dati samo ono što primamo od Krista; i mi možemo primati samo kad dajemo drugima. Koliko dajemo, toliko ćemo primati; i ukoliko više dijelimo, utoliko ćemo više i primati. Tako možemo stalno vjerovati, imati povjerenja, primati i davati.“⁸

Kršćanske institucije, misionari i volonteri diljem svijeta već žive ovu stvarnost posvećujući svoje živote zadovoljavanju potreba najugroženijih. Od programa hrane za gladne do projekata koji nude obrazovanje, zdravstvo i osnovnu skrb, ove inicijative odražavaju ljubav Kristovu na djelu. Ono što se nama čini malim može biti početak velikog djela u Božjim rukama. Ne moramo čekati da imamo obilje; ono što imamo danas može biti instrument u Kristovim rukama za ostvarenje nemogućeg.

Poziv na djelovanje

Kristov nalog Njegovim učenicima i danas odjekuje. Poziva nas da budemo dio Njegova otkupiteljskog djela u svijetu, posebno u kontekstu velike globalne potrebe. Glad, bilo fizička ili duhovna, još uvijek muči milijarde ljudi, a kršćani su pozvani biti Božji odgovor na te potrebe.

Ovaj poziv na djelovanje može početi malim gestama: riječima ohrabrenja, donacijom onima kojima je potrebna, pa čak i osnivanjem centra za socijalnu pomoć u našim crkvama koji nastoji zadovoljiti tjelesne i duhovne potrebe naših zajednica. Ne možemo ignorirati hitnost svjetske gladi, ali kao Kristovi učenici pozvani smo djelovati sa suosjećanjem i velikodušnošću.

„Isus nije želio privući pozornost naroda na sebe zadovoljavajući njihovu želju za raskoši. Tom velikom mnoštvu, umornom i gladnom nakon dugog i napornog dana, ova jednostavna hrana je, istodobno, bila uvjerenje o Njegovoj moći i skrbi za njih u njihovim svakodnevnim životnim potrebama. Svojim sljedbenicima Spasitelj nije obećao udobnosti ovoga svijeta; njihova sudbina će, možda, biti zapečaćena siromaštvom. Ali Njegova je Riječ jamstvo da će njihove potrebe biti zadovoljene; On je obećao ono što je bolje nego zemaljska dobra - trajnu utjehu u Njegovoj prisutnosti.

Kad je mnoštvo bilo nahranjeno, hrane je ostalo u obilju. Isus je stoga naredio svojim učenicima: 'Prikupite komade koji su ostali

Taj mali zalogaj bio je čudesno umnožen i svi su se nasitili. To čudo nas uči da, čak i s ograničenim sredstvima, Bog može učiniti velika djela kroz one koji su spremni služiti.

tako da ništa ne propadne.' (Ivan 6:12) Ove su riječi značile više nego samo prikupljanje ostataka hrane u košarice. Pouka je bila dvostruka. Ništa se nije trebalo baciti. Ne smijemo izgubiti nijednu priliku. Ne trebamo zanemariti ništa od onoga što bi služilo dobru ljudskog bića. Prikupimo sve ono što će donijeti olakšanje potrebama onih koji gladuju u svijetu. Uz istu brižljivost trebamo skupljati nebeski kruh za zadovoljenje potreba duše. Mi živimo od svake Božje riječi. Ništa od onoga što je Bog izgovorio ne smije se zanemariti. Mi ne smijemo zanemariti niti jednu riječ koja se odnosi na naše vječno spasenje. Niti jedna riječ ne smije pasti na zemlju neiskorištena."⁹

„Učenici su Isusu donijeli sve što su imali; ali On ih nije pozvao da jedu. On im je dao nalog da prvo posluže narod. Hrana se umnožila u njihovim rukama, i ruke učenika koje su se pružale ka Kristu nikada nisu ostajale prazne. Mala je količina bila dostatna za sve. Kad je mnoštvo bilo nahranjeno, učenici su s Isusom jeli od dragocjene hrane poslana s Neba.

Kad vidimo potrebe siromašnih, prezrenih i žalosnih, kako se često i naša srca ražaloste. Mi se pitamo: 'Od kakve su koristi naša slabašna snaga i naše beznačajne zalihe nasuprot ovim golemim potrebama? Zar ne bismo trebali čekati na nekoga s većim sposobnostima da vodi naše djelo, ili na neku organizaciju koja bi sve to poduzela?' Krist kaže: 'Dajte mu vi jesti.' Upotrijebite sredstva, vrijeme i sposobnosti

koje imate. Donesite Isusu svoje ječmene kruhove.

Iako vaši resursi nisu dostatni da nahrane tisuće ljudi, oni će možda biti dostatni da nahrane jednoga. U Kristovim rukama oni mogu nahraniti mnoge. Po primjeru učenika, dajte ono što imate. Krist će umnožiti vaš dar. On će nagraditi odano i jednostavno pouzdanje u Njega. Ono što se činilo da će biti samo jedna zaliha, pokazat će se kao bogata gozba."¹⁰

Zaključak

„Dajte im vi jesti“ nije samo poticaj na milosrđe, već poziv na odgovornost. Isus je pokazao da ne moramo imati mnogo da bismo nešto promijenili; dovoljno je da ono što imamo stavimo u Njegove ruke. Kao što su kruhovi i ribe bili umnoženi, tako i Krist može umnožiti naše napore i sredstva kako bi nahranio gladna mnoštva oko nas, duhovno i tjelesno.

U svijetu u kojem milijuni ljudi pate od gladi, crkva mora nastaviti odgovarati na ovaj poziv sa suosjećanjem, kao odraz Kristove ljubavi u društvu koje toliko treba skrb i nadu.

Literatura:

- ¹ <https://www.wfp.org/publications/state-food-security-and-nutrition-world-sofi-report>
- ² 2. Zelja vjekova, str. 364.
- ³ 3. Isto, str. 369.
- ⁴ 4. Odgoj, str. 107, 108.
- ⁵ 5. Isto, str. 109. [naglasak dodan]
- ⁶ 6. Zelja vjekova, str. 369.
- ⁷ 7. Svjedočanstva, sv. 6, str. 263. [naglasak dodan]
- ⁸ 8. Zelja vjekova, str. 370.
- ⁹ 9. Zdravlje i sreća, str. 47, 48.
- ¹⁰ 10. Isto, str. 49, 50.

IZIĐI NA PUTOVE I MEĐU OGRADE

DANIEL BALBACH – USA

Isus iznosi zanimljivu prisposobu: „A on mu reče: Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva mnoge. I posla slugu u vrijeme večere da rekne uzvanicima: ‘Dođite! Već je pripravljeno!’ A oni se odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče: ‘Njivu sam kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj me.’ Drugi reče: ‘Kupio sam pet jarmova volova pa idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.’ Treći reče: ‘Oženio sam se i zato ne mogu doći.’ Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sluzi: ‘Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome.’ I sluga reče: ‘Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još

ima mjesta.’ Reče gospodar sluzi: ‘Iziđi na putove i među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.’” (Luka 14:16-23)

Koga predstavljaju prve dvije skupine pozvane na ovu večeru i što to znači?

„Velikom večerom Krist prikazuje blagoslove ponuđene preko Evanđelja. Zapravo, bio je ponuđen i sam Isus Krist. On je kruh koji silazi s Neba; i od Njega teku rijeke spasenja. Gospodnji vjesnici najavili su Židovima dolazak Spasitelja; oni su ukazali na Krista kao na ‘Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta’ (Ivan 1:29). Na gozbi koju je priredio, Bog im nudi najveći dar koji Nebo može dati. (...) ‘Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će zauvijek!’ (Ivan 6:51).“¹

Iz gornjeg citata razumijemo dvije prekrasne stvari:

Poziv je prvo bio upućen Židovima, koji danas predstavljaju kršćane kao Božji izabrani narod. „Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.“ (Galaćanima 3:29)

Kao Božji sluge i glasnici svijetu, imamo privilegiju uputiti svijetu poziv da primi besplatan dar kruha života, koji je sam Krist. „Reče im Isus: ‘Ja sam kruh života.’” (Ivan 6:35)

Židovska nacija odbila je poziv zbog svoga duhovnog stanja, misleći da su „bogati, obogatili se i ničega ne trebaju“ (Otkrivenje 3:17). Poziv je tada upućen drugoj skupini ljudi. Gospodar zatim govori sluzi u Luki 14:21: „Iziđi

brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepce i hrome." Ovo se ne odnosi toliko na doslovno značenje koliko na duhovno. Ako su oni koji danas predstavljaju Božji narod duhovno bogati, tada su oni na ulicama i sokacima oni koji su duhovno siromašni, hromi i slijepi.

„Sluga koji je doveo siromašne i slijepce na gozbu, izvještava svojega gospodara: ‘Gospodaru, učinjeno je što si zapovjedio, ali ima još mjesta!’ Gospodar reče sluzi: ‘Izidi na putove i među ograde i natjeraj svijet da dođe da mi se napuni kuća!’ Ovdje je Krist opisao djelo Evanđelja izvan ograde judaizma, na putovima i stazama ovoga svijeta.”²

Što je s posljednje dvije skupine spomenute u pripodobi, onima

koji se nazivaju „na putovima i među ogradama“ (ili „na raskršćima“)? Ove skupine nadahnuto Pismo opisuje kao ljude svijeta, one izvan naše vjere.

Tijekom nedavnih misionarskih seminara u nekoliko crkava, istaknuo sam naše napore, ili bolje rečeno, njihov nedostatak, u dosezanju onih izvan naše vjere. Na početku jednog sata zamolio sam učenike da se osvrnu oko sebe i prebroje koliko je u prostoriji novih vjernika koji su došli izvan crkve, primljeni u posljednjih pet godina. U toj velikoj skupini, samo su jedna ili dvije osobe nedavno prihvatile vjeru „iz svijeta“. Tu se postavlja ključno pitanje za svakoga od nas: Kao Kristovi sluge, jesmo li doista aktivni u dosezanju i pozivanju drugih na veliku gozbu, gdje je sam Isus kruh života?

Možda se pitamo: „Kako da obavim taj posao? Do koga točno u svijetu trebam doprijeti?“ Možda osjećamo nesigurnost pri pristupanju ljudima iz različitih sredina, bilo da su visoko obrazovani, bogati ili da imaju uvjerenja koja se razlikuju od tradicionalnog kršćanskog nauka. Neki se možda osjećaju udaljeno od vjerskih zajednica zbog osobnih izbora, grešnog načina života ili kulturnih pogleda. Često oklijevamo i sumnjamo da bi takvi pojedinci uopće mogli pokazali interes za duhovne teme ili bili otvoreni za kontakt s crkvom.

Mnogi od nas možda pretpostavljaju da čak i ne bi bilo ispravno ili prikladno dovesti takve osobe u crkvu. Te sumnje često se javljaju kada razmišljamo o misionarskom djelovanju. Kako bi ih otklonili, vrijedno je razmisliti o tome što nadahnuće kaže o prvoj skupini pozvanoj na evanđeosku gozbu, onima „na putovima“.

Na putovima

„Poziv na gozbu prvo je bio upućen židovskom narodu, narodu čiji su pripadnici bili pozvani da djeluju kao učitelji i vođe među ljudima. (...) Kad je evanđeoski poziv bio upućen neznabošćima, primijenjen je isti

radni plan. Poruka je prvo morala biti objavljena ‘na putovima’, ljudima koji igraju aktivnu ulogu u poslovima svijeta, učiteljima i vođama u narodu.

Neka Gospodnji vjesnici to imaju na umu. Pastirima stada, učiteljima koje je Bog postavio, vijest treba biti objavljena kao poruka koja se mora poslušati. Onima koji pripadaju višim društvenim slojevima, mora se pristupati s nježnom naklonošću i bratskom pažnjom. Ljudi u poslovnom svijetu, na visokim i odgovornim položajima, ljudi velikih istraživačkih sposobnosti i znanstvene pronicljivosti, genijalni umovi, učitelji Evanđelja čiji um još nije upoznat s posebnim istinama za ovo vrijeme, oni moraju biti prvi koji će čuti poruku. Njima se mora objaviti poziv.

Postoji djelo koje se mora obaviti za bogate. (...) S njima moramo raditi s ljubavlju i u strahu Božjem. Vrlo često se bogataš uzda u svoje bogatstvo i nije svjestan opasnosti koja mu prijete. Oči njegova uma moraju biti privučene k onome što ima trajnu vrijednost.

Onima koji se u svijetu ističu svoji obrazovanjem, bogatstvom ili pozivom rijetko se osobno skreće pozornost na probitak njihove duše. Mnogi kršćanski radnici oklijevaju se približiti pripadnicima ovog društvenog sloja. Međutim, tako ne bi smjelo biti.”³

Drag prijatelj moga oca pripadao je toj skupini. Nažalost, u vrijeme kada je moj otac preminuo, ja sam još uvijek bio „od svijeta“. No, nakon što sam se vratio vjeri i postao biblijski radnik, osjetio sam potrebu stupiti u kontakt s očevim prijateljem. On je ljubazan čovjek, pa sam ga znao posjećivati u njegovu domu i večerati s njim. Kako je naše prijateljstvo raslo, tražio sam od Gospoda način da mu podijelim evanđelje, jer je bio agnostik. Kada bih ga posjetio, pokazivao bi mi svoj lončarski kolut i peć, jer je iz hobija volio izrađivati keramiku. Nekoliko puta me pitao bih li želio s njim izrađivati keramiku, ali sam svaki put odbio jer me to nije zanimalo. U međuvremenu, dok smo se i dalje posjećivali, molio sam se da pronađem način kako mu prenijeti evanđelje. Jednog dana, dok sam se molio, osjetio sam poticaj da prihvatim njegov poziv da zajedno izrađujemo keramiku, shvativši da bi to moglo otvoriti put za dijeljenje evanđelja.

Kada sam tom gospodinu rekao da bih volio naučiti kako se izrađuje keramika, bio je vrlo sretan. Već prvi put kada sam došao, imali smo divno iskustvo zajedno, i vjerovali ili ne, uspio sam podijeliti nekoliko duhovnih usporedbi o tome kako je Krist lončar, a mi smo glina. Nakon tog druženja, uspio sam posijati nekoliko sjemenki evanđelja, tu i tamo, i naše je prijateljstvo postalo dublje. Tada sam doista počeo bolje razumijevati Kristovu metodu pridobivanja duša:

„Jedino će Kristov način rada donijeti pravi uspjeh u doseganju ljudi. Spasitelj je stupao u dodir s ljudima kao Onaj kome je na srcu bilo njihovo dobro. On im je pokazao svoju naklonost, služio im u njihovim potrebama i zadobivao njihovo povjerenje. Zatim ih je pozvao: 'Hajdete za mnom.'“⁴ To uključuje produbljanje odnosa i stjecanje nečijeg povjerenja. Kada razvijemo bliskije prijateljstvo s nekim, možemo učinkovitije dijeliti evanđelje. Danas, nakon deset godina, taj gospodin i ja još smo uvijek bliski prijatelji, i dalje sijem sjemenke istine, vjerujući da bi jednoga dana mogao biti u nebeskom kraljevstvu.

Nadahnuće nam govori da je Krist uložio mnogo truda upravo u ovu posebnu skupinu ljudi i također nam pokazuje kako je dopro do njih. Isus je „nastojao stupiti u poznanstvo s imućnim i obrazovanim farizejima, s hebrejskim plemićem i rimskim predstavnikom vlasti. On je prihvaćao njihove pozive, pohodio njihove gozbe, upoznao se s onim što ih je zanimalo i onim čime su se bavili, da bi time zadobio pristup njihovim srcima i otkrio im neuništiva bogatstva.“⁵

Među ogradama

Također nam je rečeno da pružimo ruku onima na „sporednim putevima“ ili „među ogradama“. Govoreći još od Mojsijevog vremena, Biblija kaže: „Došljak, sirota i udovica koji su unutar tvojih vrata doći će, jesti će i nasititi se“ (Ponovljeni zakon 14:29). Nadahnuće nam govori: „Ne smijemo misliti samo o velikim i nadarenim ljudima i zanemarivati siromašnije slojeve. Krist je naredio svojim vjesnicima da idu k onima koji su na putovima i među ogradama, siromašnima i prezrenima na Zemlji. Na trgovima i ulicama velikih gradova, na pustim putovima u unutrašnjosti zemlje ima obitelji i pojedinaca, možda stranaca u stranoj zemlji, koji nisu povezani s Crkvom i koji u svojoj osamljenosti misle da ih je Bog zaboravio.“⁶

Odbaciti predrasude

Kao tinejdžer, svakodnevno sam pet sati prodavao knjige kako bih zaradio za školarinu u internatu. Naš učitelj učio nas je mnogim dobrim principima koja se mogu vidjeti i u prisposobi o velikoj gozbi. Jedno od njih je da bismo trebali obilaziti sve vrste kvartova, a ne samo one u kojima očekujemo ostvariti najveću prodaju. Jedan dan bi išli u bogati kvart, sljedeći dan u kvart gdje je srednji sloj, a treći dan u siromašni kvart.

Dok sam jednog dana obilazio siromašan kvart, doživio sam prosvjetljujuće iskustvo. Prilazeći ulaznim vratima jedne kuće, primijetio sam neke znakove koji su otkrivali grube osobine onih

koji žive u toj kući. Kako sam odrastao u velikom Los Angelesu, prepoznao sam karakterističan miris, i doista, bilo je to točno, kad su se vrata otvorila, vidio sam skupinu muškaraca u dnevnom boravku kako piju alkohol i puše marihuanu. Također sam prepoznao po bojama i vrsti odjeće da su vjerojatno članovi bande. Kada sam počeo s prodajom knjiga, prva misao mi je bila da će mi reći „Nisam zainteresiran!“ i da će mi vrata biti zatvorena pred nosom.

No, to nije bio slučaj. Uspio sam predstaviti svih četiri ili pet knjiga koje sam držao u ruci, dok je čovjek strpljivo slušao. Kada sam završio, rekao je: „Samo trenutak,“ i vratio se s novčanicom od 20 dolara, govoreći: Uzet ću ovu,“ pokazujući na knjigu duhovnog karaktera. Kad sam mu htio vratiti kusur (jer su u to vrijeme knjige koštale samo 10 dolara), rekao je: „Zadrži to, nastavi raditi ono što radiš, i Bog te blagoslovio!“

Dok sam napuštao tu kuću, razmišljao sam o vrlo vrijednoj lekciji koju sam naučio. Kada sam prvi put prišao kući, imao sam neka prethodna mišljenja. Posebice nakon što su se vrata otvorila, pomislio sam: „Zašto sam pokucao na ova vrata? Ovi tipovi očito rade stvari suprotno Bogu i Njegovoj riječi, pa zašto bih gubio svoje i njihovo vrijeme nudeći nešto što ih vjerojatno neće zanimati?“ Ali nigdje u Bibliji ne piše da trebamo imati takva prethodna mišljenja o dušama. Ona nam jednostavno nalaže da tražimo i spašavamo izgubljene (Luka 19:10). Budući da smo bili naučeni važnim stvarima o prodaji knjiga od vrata do vrata, poput urednog odijevanja, temeljitog poznavanja onoga što prodajemo i održavanja dobrog kontakta očima, vjerujem da je to ostavilo dojam na tog čovjeka. Možda je pomislio: „Ovako bih i ja trebao živjeti svoj život,“ ili možda: „Podržimo ovog mladog čovjeka, jer je na pravom putu.“ Također vjerujem da je sjeme posađeno knjigom te da je i on želio krenuti pravim putem.

„Bog nam je dao posebnu zapovijed da se brinemo o strancima, prognanicima i siromašnim dušama kojima nedostaje moralna snaga. Mnogi

Pomislio sam:“ zašto bih gubio svoje i njihovo vrijeme nudeći nešto što ih vjerojatno neće zanimati?“ Ali nigdje u Bibliji ne piše da trebamo imati takva prethodna mišljenja o dušama. Ona nam jednostavno nalaže da tražimo i spašavamo izgubljene.

koji su naizgled ravnodušni prema vjeri, duboko u srcu čeznu za odmorom i mirom. Iako su, možda, duboko potonuli u grijeh, ipak postoji mogućnost da budu spašeni. (...)

Kažite jadnim, beznadnim dušama koje su zašle s pravog puta da ne moraju očajavati. Iako su pogriješile, iako nisu izgrađivale pravi karakter, Bog ih želi vratiti k sebi, obnoviti im radost spasenja. On želi uzeti naizgled bezvrijedni materijal, one preko kojih je radio Sotona, i učiniti ih podanicima svoje milosti. On će ih s radošću izbaviti od gnjeva koji će pasti na neposlušne. Kažite im da ima lijeka, da ima očišćenja za svaku dušu! Ima mjesta za njih za Gospodnjim stolom. On samo čeka da im ukaže dobrodošlicu.“⁷ Kakva prekrasna ohrabrenja dok preuzimamo ovaj posao! Bog želi upotrijebiti tebe i mene da dijelimo Njegovo evanđelje, kako bi mogao obnoviti na Svoju sliku ljude poput čovjeka iz priče iznad, i On čeka da im pruži mjesto za Svojim stolom dok odgovaraju na Njegov poziv.

Još netko „na putovima“ ili „među ogradama“

Još jedna posebna priča o dragoj duši „među ogradama“ dogodila se kasnije kada sam vodio projekt kolportaže u saveznoj državi Washington. U projektu je sudjelovala mlada sestra po imenu Daisy (imam dopuštenje koristiti njezino ime). Bila je vrlo uzbuđena

što će iskusiti i naučiti kako prodavati knjige od vrata do vrata, jer joj je to bilo prvi put. Imala je želju doprijeti do duša, a budući da kolporteru mogu zadržati dio svoje zarade, bila je također uzbuđena što će zaraditi novac za odlazak u misionisku školu.

Jednog dana, dok smo svi bili na terenu i prodavali knjige, iznenadilo me vidjeti Daisy iznimno uzbuđenu i oduševljenu. (Obično je bila prilično tiha i sabrana.) Ispostavilo se da je imala prekrasno iskustvo s jednom ženom koja je upravo kupila nekoliko knjiga, dajući joj papirnatu vrećicu punu novca. Ukupno je u vrećici bilo otprilike 350 dolara u raznim apoenima. U čudu, drugi kolporteru upitali su Daisy o toj ženi. Je li bila bogata?

„Ne,“ odgovorila je Daisy. „Sasvim suprotno, ne živi u najboljim uvjetima.“ U tom trenutku osjetio sam poticaj da posjetim ženu kako bih joj zahvalio za velikodušan doprinos i da vidim mogu li dobiti njezin kontakt kako bi lokalni pastor mogao dalje pratiti situaciju. Dok je Daisy dijelila lokaciju kuće, parkirao sam preko puta neugledne kuće i prišao vratima. Na prednjem trijemu stajala je bosonoga, neuredna djevojčica od otprilike 12 godina, promatrajući neke od knjiga koje je Daisy upravo prodala njezinoj majci.

Dok sam tražio od djevojčice da pozove majku, vrata su se otvorila, a žena s upitnom reputacijom i

zanimanjem došla je na vrata, raspitujući se tko sam ja. Dok sam joj zahvaljivao za velikodušan doprinos našoj sestri Daisy, možete zamisliti što mi je prolazilo kroz glavu. Zašto bi upravo ova žena dala tako velik iznos Daisy i zašto bi uopće bila zainteresirana za knjige ili duhovne stvari?

Ubrzo sam dobio odgovore na moje pitanja. Pitao sam je mogu li joj ostaviti još knjiga, jer smo imali još neke koje nije kupila, budući da je već dala više nego dovoljno novca. Također sam pitao mogu li dobiti njezin broj kako bi je lokalni pastor mogao posjetiti za molitvu, biblijska proučavanja i slično.

Odgovorila je da neće dati svoj broj za biblijska proučavanja, ali će ga dati za jednu stvar: rekla mi je da je toliko impresionirana našom sestrom Daisy, njezinim ponašanjem i željom da slijedi Boga i ide u misionisku školu, da kao samohrana majka želi isto i za svoju kćer. Željela je da prihvatim njezinu kćer u program kolportera. Kada sam joj rekao da je njezina kćer još malo premlada, obećao sam da ćemo je unatoč tome uključiti i da ćemo doći po nju kako bi nam se pridružila tijekom različitih izlazaka tijekom slobodnog vremena.

Žena mi je zatim rekla da pričekam, dok je otišla u kuću po još jednu papirnatu vrećicu punu novca (još oko 350 dolara). Kako sam te večeri morao napustiti projekt na tjedan dana, Daisy i oni koji su ostali rekli su mi da su

Posljednja poruka opomene i milosti treba obasjati cijelu zemlju svojom slavom. Ona treba doprijeti do svih slojeva ljudi – bogatih i siromašnih, visokih i niskih. Krist kaže: „Izidite na putove i ograde i prisilite ih da uđu, da mi se napuni kuća.“

nekoliko puta uspjeli pokupiti djevojčicu i uključiti je u različite aktivnosti, te da je sjeme evanđelja posijano.

Dok razmišljam o ovoj priči, sjetio sam se priče o Mariji Magdaleni dok je bila u kući Šimuna. Ova žena, poput Marije, bila je spremna dati sve što ima za priliku da njezina kći stekne vječna bogatstva milosti Božjeg kraljevstva. Putujući našim hodočasničkim putem, dok susrećemo druge među ogradama“ poput ove žene i muškarca iz prethodne priče, trebali bismo se zapitati: „Jesam li ja, jesmo li mi, poput Šimuna Farizeja, skloni suditi i osuditi, ili smo poput Krista?“

„Domaćin se odvratio od onih koji su prezreli njegovo obilje i pozvao one koji nisu bili siti, koji nisu imali kuće i imanja. Pozvao je one koji su siromašni i gladni i koji će cijeniti obilje koje im je ponuđeno. Krist je rekao: ‘Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pred vama su na putu u kraljevstvo nebesko.’ (Matej 21:31) Koliko god jadni bili neki pripadnici ljudskog roda koje ljudi preziru i od kojih se odvrćaju, ipak nisu toliko nisko pali niti su toliko jadni da ih

Bog ne vidi i ne voli. Krist čezne da brigama izmučena, umorna i potlačena ljudska bića dođu k Njemu. On im želi udijeliti svjetlo, radost i mir, ono što se ni na kojem drugom mjestu ne može naći. I najteži grešnici predmet su Njegove duboke, iskrene sućuti i Njegove ljubavi.“⁸

Zaključak

Draga braćo, sestre i mladi! Hoćete li odgovoriti na poziv da tražite i spašavate izgubljene? Evanđeoski poziv treba biti upućen cijelom svijetu, „svakom narodu, i rodu, i jeziku, i puku“ (Otkrivenje 14:6). Posljednja poruka upozorenja i milosti treba obasjati cijelu zemlju svojom slavom. Treba doprijeti do svih slojeva društva, do bogatih, siromašnih, visokih i niskih. „Izidite na putove i među ograde,“ kaže Krist, „i prisilite ih da uđu, da se moja kuća napuni“ (Luka 14:23). Jedan od najboljih načina da ispunimo ovaj poziv jest poslati svoju djecu, unuke, nećake i nećakinje u projekte kolportaže i misionijske škole, gdje se mogu obučiti za dijeljenje evanđelja s hrabrošću i ljubavlju. I vi sami možete biti blagoslovljeni i ispuniti

svoje poslanje gradeći odnose s ljudima u svojoj zajednici, bilo da se radi o imućnim profesionalcima, susjedima u poteškoćama ili bilo kome tko je daleko od vjere. pokazujući Kristovu ljubav kroz ljubazna djela, praktičnu pomoć, riječi nade ili jednostavno slušanjem s empatijom. Dijelite resurse poput hrane, odjeće ili duhovne literature s onima koji su možda zaboravljeni ili odbačeni od društva, i uključite i obrazovane i utjecajne kroz promišljene razgovore o vječnim istinama. Družeci se sa svim ljudima, kao što je to učinio Krist, možemo osvojiti njihovo povjerenje i pozvati ih na Veliku Gozbu.

Neka Gospod upotrijebi svakoga od nas, kroz organizirane napore i osobno svjedočanstvo, da izvršimo Veliki nalog (Matej 28:19-20) i budemo svjetlo svijetu dok idemo naprijed, pozivajući druge na Veliku gozbu. Amen!

Literatura:

- ¹ 1 Kristove priče, str. 222, 223.
- ² 2 Isto, str. 226.
- ³ 3 Isto, str. 229, 230.
- ⁴ 4 Zdravlje i sreća, str. 143.
- ⁵ 5 Isto, str. 24, 25.
- ⁶ 6 Kristove priče, str. 232, 233.
- ⁷ 7 Isto, str. 234.
- ⁸ 8 Isto, str. 225, 226.

„VJERA TE TVOJA SPASILA“

RICARDO GAIYE – ANGOLA

„Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se.“ (Matej 9:21) To je rekla jedna siromašna žena koja je dvanaest godina bolovala od bolesti koja joj je činila život teškim. Potrošila je sve svoje imanje na liječnike i lijekove, samo da bi joj bilo rečeno da je neizlječivo. No kad je čula za Velikog Iscjelitelja, njene su se nade probudile. Pomislila je: ‘Kad bih se samo mogla dovoljno približiti da s Njim razgovaram, možda bih bila izliječena.’

Krist je bio na putu prema kući Jaira, židovskog rabina koji ga je molio da dođe i izliječi njegovu kćer. Dirljiva molba: ‘Moja mala kći leži na samrti; molim Te, dođi i položi ruke na nju da ozdravi’ (Marko 5:23) dotakla je nježno i suosjećajno srce Kristovo, i On

je odmah krenuo s upraviteljem prema njegovoj kući.

Ali oni su sporo napredovali, jer je mnoštvo guralo Isusa sa svih strana. Dok se probijao kroz svijet, Isus se približio mjestu gdje je stajala ova sirota žena. Ona mu se u više navrata pokušavala približiti, ali bezuspješno. Sad je nastupila njezina prilika. Nije znala kako započeti razgovor s Njim. Ona Ga, naime, nije namjeravala ometati u Njegovu ionako sporom napredovanju. Ali čula je da izlječenje dolazi i dodirom Njegove odjeće, i u strahu da će izgubiti svoju jedinu priliku za izlječenje, progurala se naprijed, govoreći samoj sebi: ‘Ozdravit ću ako se samo dotaknem haljine njegove.’

Isus je znao sve što se odigravalo u njezinim mislima,

i stoga se probijao do mjesta na kojem je stajala. Razumio je njezinu veliku potrebu i pomogao joj da pokaže svoju vjeru.

Dok je Isus prolazio, ona je iskoračila i pošlo joj je za rukom samo dotaknuti rub Njegove haljine. Tog trenutka je znala da je ozdravila. U tom je jednom dodiru bila sažeta vjera njezinog cijelog života, i bol i iznemoglost su odmah nestali. Za jedan trenutak ona je osjetila drhtaj kao laki udar električne struje, koji je prošao kroz svaku strunu njezina tijela. Nju je tada obuzeo osjećaj savršenog zdravlja. ‘I ona na svom tijelu osjeti da je ozdravila od bolesti.’ (stih 29)

Zahvalna se žena poželjela na neki način zahvaliti moćnom Liječniku, koji je ovim jednim dodirom učinio za nju više nego svi

drugi liječnici za dvanaest dugih godina; ali ona nije imala hrabrosti. Zahvalnim se srcem pokušala udaljiti od naroda. Odjednom, Isus je stao i, osvrćući se, upitao: "Tko me se dotače?"

Gledajući ga iznenađeno, Petar je odgovorio: "Učitelju, mnoštvo te naroda gura i tiska..." (Luka 8:45)

"Netko me se dotače", rekao je Isus, "jer sam osjetio da je iz mene izišla sila." (Luka 8:46) Isus je mogao razlučiti dodir vjere od slučajnog dodira neopreznog mnoštva. Netko Ga se dotaknuo s određenom namjerom i primio odgovor.

Ovo pitanje Isus nije postavio da bi sam nešto doznao; On je imao pouku za narod, za svoje učenike i za tu ženu. On je želio donijeti nadu ožalošćenima. On je htio pokazati ljudima da je silu ozdravljenja donijela vjera."¹

Moje iskustvo bolesničke postelje

Godine 1996. bio sam iznimno bolestan, moj život je visio o niti i bio sam spreman otići u bilo koju javnu ili privatnu bolnicu, unatoč tome što se mnoge oslanjaju uz uobičajenu medicinsku praksu ali često utemeljenu i na spiritualističkim tradicijama. Božjom providnošću, završio sam u zdravstvenoj ustanovi čija su svjetla bila upaljena danju i noću. Ondje sam ostao više od godinu dana.

U toj ustanovi preporučeni put do ozdravljenja bio je drukčiji nego što sam očekivao. Prvih nekoliko mjeseci recept je bio jesti sirovu hranu, proučavati Božju riječ i slušati predavanja. Tek nakon gotovo pola godine, nakon što se osoblje prvo usredotočilo na ozdravljenje moje duše, fizičko ozdravljenje napokon je došlo, rješavajući dva glavna problema koja su me dovela u tu ustanovu.

Tamo sam bio u isto vrijeme kad i jedna mlada pacijentica koju je pratila baka. Njezino je zdravstveno stanje bilo užasno. Bila je u kritičnom stanju, nesposobna kretati se ili brinuti o sebi, zahtijevajući stalnu pažnju. U posljednjim danima svoga života djevojka je bila prikovana

za krevet, primajući skrb dok je trpjela iznimno teške zdravstvene komplikacije.

Njezina baka, vrlo pobožna žena, plakala je u krilu svoje unuke. Mlada žena je, očito, tražila pomoć u gotovo svim većim bolnicama i koristila sve dostupne lijekove, ali još uvijek nije mogla prevladati stanje s kojim se suočavala. Kao posljednje sredstvo, baka je sada snažno inzistirala da njezina unuka treba ispovjediti svoje grijeh Bogu, očajnički razmišljajući o biblijskoj izreci da „kletva nezaslužena neće doći.“ (Izreke 26:2, posljednji dio).

„Sotona je začetnik bolesti i liječnik se bori protiv njegovog rada i sile. Umne bolesti svuda prevladavaju. Devet desetina bolesti od kojih ljudi obolijevaju nastaju u umu. Možda neka nevolja u domu izjeda dušu kao rak i slabi životne snage. **Kajanje zbog grijeha katkada potkopava organizam** i dovodi do neuravnoteženog uma.“²

Iskreni apel predane bake očito je dirnuo srce mlade žene. Odjednom, na zaprepaštenje svih prisutnih, bolesnica je otvoreno izgovorila priznanje o jednom vrlo teškom činu koji je počinila u svom životu, a koje je bilo očigledno prkošenje Bogu. Zbog tog ponašanja u mladosti osjećala je kao da pati pod velikim prokletstvom koje se naposljetku očitovalo u ovoj tjelesnoj bolesti. Već neko je vrijeme gajila nadu da će se izliječiti lijekovima, ali njezino se stanje samo pogoršavalo.

Sada je mlada žena osjetila potrebu suočiti se s istinom o bezakonju koje je dugo mučilo njezinu dušu, priznajući svoju veliku potrebu za Kristom, jedinim Spasiteljem grešnika. U tom trenutku, oni koji su čuli njezinu tragičnu priču gorljivo su se molili za nju.

Postoji pouka koja se može izvući iz ovog iskustva:

„Liječniku je potrebno više od ljudske mudrosti i snage da bi se mogao ispravno postaviti u mnogim zbunjujućim slučajevima bolesti uma i srca o kojima brine. Ako nije upoznat sa snagom božanske milosti, oboljelome ne može pomoći, već će samo još povećati problem. Ali ako ima

čvrsto pouzdanje u Boga, bit će u stanju pomoći oboljelom, poremećenom umu. Svojim će pacijentima ukazati na Krista i poučiti ih da sve svoje brige i teškoće stave na velikog Nositelja bremena.

Postoji božanski određena veza između grijeha i bolesti. Nema liječnika koji ovo ne primijeti nakon već mjesec dana prakse. On može zanemariti ovu činjenicu; njegov um može biti zaokupljen drugim stvarima pa njegova pažnja neće biti na to usmjerena, ali ako promatra i ako je pošten, mora priznati da su grijeh i bolest u znakovitoj uzročnoj posljedičnoj vezi. Liječnik to treba brzo uvidjeti i prema tome postupiti. Kad je stekao povjerenje nesretnika oslobodivši ih njihove patnje i vrativši ih s ruba groba, on ih može poučiti da je bolest posljedica grijeha i da ih pali Neprijatelj navodi na postupke koji uništavaju zdravlje duše. On može njihove misli usmjeriti na potrebu za samoodricanjem i poslušnošću zakonima života i zdravlja. Posebno u umove mladih može utisnuti prava načela. Bog voli svoja stvorenja nježnom i snažnom ljubavlju. Uspostavio je zakone prirode, ali to nisu samovoljni zahtjevi. Svaki zakon, bio on fizički ili moralni, sadrži i podrazumijeva obećanje.“³

Nakon što je mlada žena u ustanovi ispovjedita svoje grijeh Bogu, na njezinu se licu mogao vidjeti dubok mir. Svi smo shvatili da taj mir nije dolazio iz nje same. Dolazio je od onog nebeskog mira koji se može pronaći jedino u Isusu Kristu.

Da, nakon nekog vremena, teži simptomi njezina tjelesnog stanja počeli su se smanjivati, ali tada je rekla: „Sada se moram odmoriti. Molim vas, trebam se odmoriti.“ Na svu patnju koju je proživjela gledala je kao na posljedicu buntovnog načina života, ali je sada prepoznala ljepotu i vječnu mudrost Svemogućega, u čijoj se ljubavi i brizi sada nalazila. Nije prošlo mnogo vremena prije nego što je preminula, mirno, u Njegovom nježnom milosrđu.

Uistinu uživamo jedinstvenu povlasticu što nam je dano da budemo poučeni kroz spise Duha proroštva. U njima Gospodin jasno opisuje kako trebamo jesti, odijevati se, ophoditi i upravljati svojim poslovima. Oni sadrže najbolju emocionalnu i duhovnu potporu.

Kristov plan za cjelovitost

Krist želi udahnuti nadu onima koji su u nevolji i pokazati da vjera u Njega donosi iscjeljenje i obnovu duše i tijela.

Diljem svijeta milijuni ljudi trebaju pomoć, od najjednostavnijih do najsloženijih slučajeva. Koji je najveći problem? Psalmist priznaje Bogu duhovnu dimenziju: „Ništa nema zdrava na tijelu mojem od gnjeva tvojega, nema mira u kostima mojim od grijeha mojih.“ (Psalam 38:3)

Većina zna koliko je važno pridržavati se zdrave prehrane temeljene na voću, povrću i čistoj vodi, redovito vježbati, odmarati se, sunčati i disati dovoljno svježeg zraka, itd. Ipak, možda je najvažnije od svega mentalno i duhovno zdravlje, koje svi imamo tendenciju zanemarivati.

Mnogi slijede strogu prehranu, pomno birajući hranu i često dodajući prehrambene dodatke. Drugi ustaju vrlo rano ujutro da bi vježbali, a mnogi to rade i prije spavanja. Ipak, hrane se ponosom, taštinom, požudom, ravnodušnošću i prezirom prema drugima, zanemarujući najbolju tjelesnu vježbu na svijetu (misionarski rad, evanđelje s nogama na zemlji, hodanje, brzo hodanje, trčanje da se evanđelje prenese drugima).

A još uvijek ima onih koji brinu o tome da rano odu na počinak kako bi se pobrinuli za svoje tijelo i emocionalnu dobrobit, što

je, naravno, ispravno i nimalo pogrešno. Ipak, usred njihova rada, posla ili studija, sva ta intelektualna aktivnost može zapravo biti pokretana sebičnom, pohlepnom ambicijom za dobitkom i užitkom u ovom prolaznom svijetu. Nisu spremni podnijeti iste žrtve kada je riječ o misionarskom radu, pomaganju osobama s invaliditetom, bolesnima i onima pogođenima boli zbog smrti ili nesreća. Takvim navikama, u mnogim nepopravljivim slučajevima, često si prouzroče kratkoročnu i dugoročnu bol, te razne tjelesne, mentalne i duhovne bolesti.

Pravi izvor tjelesnog, mentalnog i duhovnog zdravlja jest Bog, ljubljeni Otac, i Isus, veliki Liječnik. Povezanost ljudskog uma s Kristovim umom, koje donosi snagu umu, duši, neuronima i vitalnim organima, daje također vitalnost cijelom tijelu, sprječavajući tako bolest i ozdravljajući bolesna tijela.

Iskorijeniti žuč gorčine

Kao kolporter, bio sam pozvan održati predavanje u centru za tisak jedne velike državne banke. Predstavio sam im naše knjige, uključujući i Put Kristu. Na kraju predavanja, direktor odjela odveo me u svoj ured i upoznao me s mršavim, anemičnim mladićem duge kose, izobličene lica i s tumorom na koljenu, šepao je i kretao se s velikom nelagodnom.

Patio je od bolova u prsima i leđima.

Pitao sam ga zašto je u takvom stanju, a on mi je ispričao da je živio s ocem, majkom i trojicom mlađe braće. Kad mu je otac teško obolio i naposljetku preminuo, jedan od njegovih najboljih prijatelja potplatio je vlasti i falsificirao papire za kuću u kojoj su stanovali u središtu grada, tvrdeći na sudu da kuća pripada njemu. Sud je presudio u njegovu korist, a cijelu obitelj izbacili su na ulicu.

Ta nesretna obitelj sada nije imala kamo otići, a ni rodbina više nije željela znati za njih. Na kraju se pojavio jedan čovjek, kad su to najmanje očekivali, i pronašao im staru kolibu pokraj tržnice, gdje su započeli živjeti sirotinjskim životom.

Ovo frustrirajuće iskustvo izazvalo je osjećaj ljutog nezadovoljstva u mladiću. Njegova su trojica braće morala napustiti školovanje zbog nedostatka financija; njegova je majka doživjela psihički slom, hipertenziju i gubitak vida, a zbog ovih trauma jedno je dijete patilo od epilepsije. Sada, iako je i sam bio bolestan, bio je jedini koji je mogao pružiti i najmanju podršku svojoj obitelji. Sa svojim oslabljenim zdravljem morao je napustiti sveučilište, a nijedna tvrtka ga nije htjela zaposliti.

Tada ga je direktor banke, suosjećajan gospodin s dobrim srcem, pozvao da radi s njim u

odjelu i da sređuje dokumente i kutije te da se brine o otpadu. Na kraju svakog mjeseca, kad je direktor primio svoju plaću, davao je malo i ovom mladiću. Mladić je rekao da čeka operaciju koljena, možda i amputaciju noge, ali taj dan nikada nije dolazio zbog nedostatka sredstava. Tako sam ga upoznao sa Isusom Kristom, Gospodom koji liječi dušu. Bio je zahvalan i uzeo je knjigu da je pročita. Tjedan dana kasnije upoznao sam ga s Kristovim oprostjenjem, i sa suzama u očima prihvatio ga je prirodno. Zatim sam ga zamolio da oprost čovjeku koji je osramotio njegovu obitelj.

„Kako mogu oprostiti nekome tko je nanio toliko nesreće meni, mojoj majci i mojoj braći?“ upitao je. Molio sam ga da dopusti Bogu da djeluje u njegovu srcu i da ovu borbu prepusti Gospodu.

Nakon nekog vremena, napokon je pristao oprostiti. Otišao sam kući i ispričao svojoj supruzi, koja je tada studirala medicinu.

Ona je uzela kantu, pripremila glinu, plus dodatne vreće suhe gline i kupus te luk. Sve smo to odnijeli u mladićevo kuću. Počela je stavljati glinu na mladićevo koljeno i davala mu upute iz Duha proroštva o suzdržavanju od štetne hrane i obilnoj upotrebi svježih, prirodnih, biljnih hrane. U isto vrijeme dali smo lijekove njegovoj braći i majci.

Da, Gospod koristi prirodne lijekove kao sredstva za iscjeljenje, ali ključni element u procesu obnove često je i shvaćanje sljedećeg:

„Njegovanje duha nepraštanja jedan je od najuobičajenijih grijeha koji prate najporazniji rezultati. Koliko njih će njegovati neprijateljstvo ili osvetu, a onda se saviti pred Bogom i moliti za oprost kao što oni opraštaju. Oni sigurno nemaju osjećaj važnosti ove molitve jer se u protivnom ne bi usudili da prijeđe preko njihovih usana. Mi ovisimo o Božjem opraštajućem milosrđu svakog dana i svakog sata; kako onda možemo njegovati gorčinu i zlobu prema ostalim grešnicima!“⁴

Najpovlašteniji na svijetu

Mi smo najpovlašteniji ljudi u povijesti svijeta. Živimo u vremenu najveće božanske svjetlosti s Biblijom i Duhom proroštva. Zaista uživamo jedinstvenu privilegiju, nagrađeni smo učenjima sadržanima u Duhu proroštva. U njemu Gospod jasno opisuje kako bismo trebali jesti, odijevati se, odnositi se prema ljudima i upravljati svojim poslovima. Sadrži najbolju emocionalnu i duhovnu podršku. Moramo biti marljivi radnici kako bismo svima izložili ova učenja, obeshrabrili upotrebu sofisticirane, ultra-prerađene hrane i izbjegavali osnove svijeta i znanstvene tvrdnje koje nisu podržane Božjom Riječju i Duhom proroštva. Moramo tražiti dubok odnos s Bogom, jednim apsolutnim Jamcem našeg fizičkog i mentalnog blagostanja.

Pravi Izvor iscjeljenja

„Spasitelj je u svojim čudima otkrio silu koja stalno djeluje za dobro čovjeka, koja ga održava i liječi. Preko sila prirode Bog radi svakog dana, svakog sata i svakog trenutka On nas izgrađuje, obnavlja. Kad se neki dio tijela povrijedi, istog trenutka započinje proces liječenja; sile prirode se zauzimaju da povrate zdravlje. A sila koja djeluje kroz prirodu Božja je sila. Od Njega potječe sva sila života. Kad se tko oporavi od bolesti, izliječio ga je Bog.

Bolest, patnja i smrt jesu djelo neprijateljske sile. Sotona razara, a Bog obnavlja.

Riječi upućene izraelskom narodu nalaze danas potvrdu kod onih koji su ponovno zadobili zdravlje tijela i duše: 'Jer ja sam Jahve koji dajem zdravlje.' (Izlazak 15:26).

Božja je namjera za svako ljudsko biće izražena riječima: 'Ljubljeni, želim ti u svemu dobar uspjeh i zdravlje, kao što je tvoja duša dobro.' (3. Ivanova 2)

Bog je Onaj koji 'otpušta sve grijeha tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti

čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju'. (Psalam 103:3,4)⁵

U ovim pričama i odlomcima vidimo jasnu istinu: duhovno ozdravljenje često može znatno pridonijeti tjelesnom ozdravljenju. Vjera i pokajanje imaju moć ojačati tijelo na jedinstven način. Žena koja je dotaknula Isusovu haljinu bila je izliječena zbog svoje vjere, pokazujući nam da i mi trebamo doći k Njemu. Kada tako otvaramo svoja grijehom bolesna, slomljena srca da bi primili Njegovu milost, možemo iskusiti realnost obećanja da „ako ispovijedamo grijeha naše, On je vjeran i pravedan da nam oprost grijeha i očisti nas od svake nepravednosti“ (1. Ivanova 1:9). „Obnavlja dušu moju; vodi me stazama pravednosti radi imena svojega.“ (Psalam 23:3)

Što vas sprječava da uživate u velikom miru koji Bog nudi? Jeste li ispitali svoje srce da vidite postoji li možda neki grijeh kojeg još niste prepoznali ili teret koji još nosite? Možda vas ponos sprječava da u potpunosti doživite Njegovu milost. Razmislite o ovome: što trebate ostaviti da biste bili potpuni? Koja skrivena borba vas možda sprječava da pronađete mir? Bog sve vidi, i Njegova iscjeljujuća milost dostupna je svima koji Mu ponizno priđu.

Okrenite se Kristu, Onome koji liječi i duše i tijela. Ispovjedite svoje grijeha, ostavite ono što ometa vaše ozdravljenje, vjerujte u Njegovu neograničenu moć i pronaći ćete mir i potpuno obnavljanje. On je obećao: „Ja sam Gospod koji te iscjeljuje“ (Izlazak 15:26), a Njegova riječ nikada ne iznevjeri. Tražite najprije iscjeljenje duše kroz Onoga koji je na sebe uzeo našu bol i tugu, i sve ostalo će doći na svoje mjesto prema Njegovoj volji. Amen!

Literatura:

- ¹ 1 Zdravlje i sreća, str. 59, 60.
- ² 2 Svjedočanstva, sv. 5, str. 443, 444. [naglasak dodan.]
- ³ 3 Isto, str. 444.
- ⁴ 4 Isto, str. 170.
- ⁵ 5 Zdravlje i sreća, str. 112, 113.

ROĐENI I ODGAJANI ZA SLUŽBU

CRISTIAN PAULESCU – RUMUNJSKA

Zašto 100 godina?

„Crkva je oruđe koje je Bog odredio za spašavanje ljudi. Ona je ustrojena za službu i njezina je zadaća da svijetu navijesti Evanđelje. Od samog početka Bog je namjeravao da Crkva prikaže svijetu Njegovu puninu i dostatnost. Vjernici Crkve, oni koje je pozvao iz tame u svoje divno svjetlo, trebaju odsajivati Njegovu slavu.“¹

Kao konačnu ostavštinu prije svog uznesenja, naš Gospod Isus Krist dao je veliko poslanje svom narodu. Tom veličanstvenom izjavom Crkva je ustanovljena u ovom grešnom svijetu da radi na obraćenju duša. Crkvi je naloženo da dijeli vječno evanđelje sa svakim ljudskim bićem. I vrijeme, i talenti i resursi povjereni su nam s ovom svrhom kao svojim najuzvišenijim ciljem.

Gledajući na katastrofalno stanje našeg svijeta trebali bismo se, kao Kristova crkva, ozbiljno zapitati: „Nema li još mnogo toga što moramo učiniti za Krista? Zar nismo previdjeli veliku odgovornost koja je na nama? Nismo li sklopili

savez s Isusom koji s naše strane još nije ispunjen?“

Skrivamo se iza izgovora, ali problem nije komunizam, nije ni rimokatoličanstvo, ni liberalizam, ni modernizam. Problem je uspavano kršćanstvo! Je li ono što radim uistinu važno za vječnost? Unapređuje li se time doista Kristovo djelo? Ako ne, bez obzira na to što radimo, to ne vrijedi ništa. Netko je jednom primijetio da Božja namjera nije da Crkva bude hladnjak u kojem se pobožnost čuva od kvarenja, nego inkubator koji će rađati nove obraćenike.

Dom – glavna misionarska škola

„Skladna obitelj svjedoči o kršćanstvu jače nego sve izgovorene propovijedi. Takva obitelj svjedoči da su roditelji uspješno slijedili Božje upute i da će njihova **djeca služiti Bogu u crkvi**. Njihov utjecaj raste, jer dok daju, djeca istodobno primaju da bi i dalje davala. **Otac i majka imaju dobre pomoćnike u djeci koja**

dalje prenose pouke primljene u svojem domu. I susjedi među kojima žive imaju koristi, jer ih je taj dom obogatio u ovom životu i u onom koji će doći.“²

„[Bog] želi vidjeti kako se iz domova našeg naroda okuplja velik broj mladih koji su, zahvaljujući **pobožnom utjecaju u svojim domovima**, predali svoja srca Njemu i krenuli Mu pružiti najveću službu svog života.“³

Roditeljska odgovornost

Apostol kaže: „Čuti da moja djeca po Istini žive! - nema mi veće radosti od toga.“ (3. Ivanova 1:4).

Bog nas je blagoslovio malom djecom. Zašto su nam dana? Da ih odgajamo za Njega. Koja je naša odgovornost? Biblija nam kaže: „Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.“ (Izreke 22:6)

„Odgajanje i poučavanje djece najplemenitiji je misionarski rad što ga bilo koji muškarac ili žena mogu obavljati. (...)

„U vlastitom domu nam je

potrebna misionarska gorljivost kako bismo Riječ života dali članovima svoje obitelji i vodili ih tako da žele dom u Božjem kraljevstvu.“⁴

Divno je kada roditelji donesu svoje dijete da bude blagoslovljeno i posvećeno Bogu, ali to nije dovoljno. Sljedeći korak je presudan kako bi dijete ostalo pod blagoslovom: odgajati ga s izričitom svrhom da služi Kristu za napredak Njegova kraljevstva. Svako je dijete pozvano postati oruđe za spasenje drugih. Postoje dva moguća smjera službe za našu djecu: „Djeca se mogu odgajati za službu grijehu ili za službu pravednosti.“⁵

Učiti služiti

„Poklonite nešto od slobodnog vremena svojoj djeci: surađujte s njima u njihovom radu i u njihovoj razonodi i tako zadobijte njihovo povjerenje. Zadobijte i njihovo prijateljstvo.“⁶

Možda ste usmjereni na to da stalno dajete savjete i svake sekunde govorite poput radio postaje, odašiljući upute. Ali umjesto da svom djetetu dajete samo savjete, trebali biste mu prije svega dati svoje srce. Naučite svoje dijete mnogo toga, govoreći vrlo malo.

„Svaka majka treba svojoj djeci pružiti te male nježnosti koje su i maloj i starijoj djeci toliko potrebne. Na ovaj način majka će dječje srce i sreću povezati sa svojim. Ona je za njih ono što je Bog za nas.“⁷

Kako učimo svoju djecu služiti? Tako što im nudimo ljubav. Dragi roditelju, lijepo proživljen život znači s ljubavlju darovati sebe svojoj djeci i svom supružniku, pružiti ruku pomoći starijima, pažljivo slušati bol onih koji su pali, ponuditi dar svoje prisutnosti svakome kome je potrebna pomoć.

Sadašnje nam je vrijeme dano da umremo sebi i doživimo uskrsnuće u Kristu.

„I za sve umrije da oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih umrije i uskrsnu.“ (2. Korinćanima 5:15)

Postoji samo jedan ključ za učinkovitost i donošenje roda. Isus objašnjava: da bi zrno pšenice donijelo plod, mora umrijeti. A apostol Pavao kaže: „**S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego**

živi u meni Krist.“ (Galaćanima 2:20) Ako Krist živi u nama, koji će biti rezultat? Živjet ćemo Njegov život. A kakav je bio Njegov život dok je bio na zemlji? Cijeli Njegov život bio je jednostavno život služenja, ispunjen ljubavlju.

Moć primjera

„Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni - to činite i Bog mira bit će s vama!“ (Filipijanima 4:9)

„Onaj koji želi biti sveto biće na Nebu, mora postati sveto biće u svojoj obitelji. Ako su očevi i majke pravi kršćani u svojoj obitelji, oni će biti korisni vjernici Crkve i moći će voditi poslove u Crkvi i u društvu onako kako ih vode u svojoj obitelji.

Roditelji, ne dopustite da vaša vjera bude prazno ispovijedanje, već živa stvarnost. (...) Vaša vjera bit će uzaludna ako u domu ne pokažete blagost, ljubaznost i uljudnost. Kada bi u kući bilo više iskrene pobožnosti, u Crkvi bi bilo više snage.“⁸

„Kršćanski dom treba biti primjer, prikazujući izvrsnost istinskih životnih principa. Takav primjer bit će sila dobra u svijetu. (...) **Kada mladi izlaze iz takvog doma, lekcije koje su naučili prenose se dalje.**“⁹

Želimo da naša djeca budu primjeri vrijedni oponašanja, i to je u redu. To je plemenita želja, ali ono što oni danas jesu rezultat je onoga što smo jučer živjeli. Ono što smo jučer posijali, danas žanjemo. Neophodno je da očevi budu svećenici doma, obitelji. Majke su potrebne da odgajaju svoju djecu za Boga. Djeca trebaju biti dotaknuta božanskom snagom. I naša ključna riječ ne bi trebala biti „sutra“, nego „sada ili nikada.“

Nema besposlenih „trutova“

„Djeca se trebaju od malih nogu učiti da budu korisna, da pomažu sebi i drugima.“¹⁰

„Roditelji trebaju učiti svoju djecu da je lijenost grijeh. Nema ničega što sigurnije vodi zlu nego kada se sav teret ukloni s djece, ostavljajući ih besposlenom, besciljnom životu, da ništa ne rade ili da se bave čime god požele.“¹¹

„U kućanstvu vjere nema trutova. Svakom članu obitelji

dodijeljena je neka zadaća, neki dio Gospodnjeg vinograda u kojemu treba raditi.“¹²

Kakav utjecaj na djecu ima način na koji ih poučavamo? Hoće li biti živahni ili će jednostavno propadati? Kad netko brine samo o sebi, postaje ohol, arogantan. Tako će rasti djeca koja njeguje ovaj stav. Rezultat će biti zakržljala, nezainteresirana generacija, neaktivna za Boga. Bog i Njegova Crkva ne trebaju roditelje i djecu koji zakopavaju svoje talente u zemlju. Crkvi Božjoj potrebni su aktivni radnici, a ne promatrači.

„U nebu se neprekidno radi. Tamo nema lijenčina. ‘Moj Otac do sada radi’, rekao je Krist, ‘i ja radim.’“¹³

Raspirivanje plamena

„Svjetiljka, ma koliko mala bila, ako gori neprekidno, može poslužiti da se upali mnogo drugih svjetiljki.“¹⁴

Po svojoj prirodi, vatra rađa vatru. Ako je okružena nekim drugim zapaljivim materijalom, dovoljna je iskra s nakovnja da se zapali požar. Ali iz jedne svijeeće mogu se upaliti desetine tisuća drugih svijeeća. Ivan Krstitelj je objavio da će On koji će doći nakon njega „krstiti Duhom Svetim i vatrom.“ Ovo je najveća potreba našeg vremena: Crkva krštena ognjem. To je ono čega se Sotona i njegovo kraljevstvo boje: Crkve zapaljene ognjem božanske ljubavi. Tko joj može odoljeti? Ljubav prema Bogu bit će poput snažnog generatora, koji vas gura da se usudite činiti velika djela za Boga. Dragi mladi i dragi roditelji, sada nije vrijeme da gasimo Duh i ograničavamo Božju moć, nego da napredujemo kroz vjeru!

„Svaki pravi učenik rađa se u Božje kraljevstvo kao misionar. Onaj koji pije živu vodu postaje izvor života.“¹⁵

„Bog će pokrenuti ljude skromnih položaja u životu da objavljuju poruku sadašnje istine. Mnogi od takvih bit će zapaženi kako primorani Duhom Božjim žure na sve strane prenoseći svjetlost onima koji se još uvijek nalaze u tami zabluda. Istina, poput vatre u njihovim kostima, ispunjava ih žarkom čežnjom da nose svjetlost

onima 'koji sjede u tami'. Riječ Gospodnju propovijedat će mnogi, iako potpuno neobrazovani, čak će i djeca biti pokrenuta Svetim Duhom da razglašuju poruku neba. Duh će se izliti na one koji se podčine Njegovoj pokretačkoj sili. Oslobodivši se obaveznosti ljudskih pravila i opreznosti, oni će se pridružiti vojsci Gospodnjih radnika."¹⁶

Kako mogu razviti dar koji je svijetu najpotrebniji?

„Mladi trebaju naučiti da život znači ozbiljan rad, odgovornost i staranje. Njima je potrebna obuka koja će im dati praktično znanje, učiniti ih ljudima i ženama koji se mogu suočiti s teškoćama. Njih treba naučiti da je disciplina sistematskog, dobro organiziranog rada neophodna, ne samo kao zaštita od iznenadnih, nepredviđenih promjena u životu, već i kao pomoć u svestranom razvijanju."¹⁷

Potrebni su:

1. Pobožna mladež. Mlade treba učiti kako iskreno voljeti Krista i Njegovo kraljevstvo, kako se cijelim srcem posvetiti služenju Njemu, kako biti spremni na svako odricanje, svaku žrtvu i svaki posao na koji ih On pozove. Neophodno je djelovati učinkovito za Krista na bilo kojem mjestu, kod kuće ili izvan kuće, u višem ili nižem društvenom sloju. Krist nije stvorio mlade da žive u stanju osrednjosti.

2. Mladi s razvijenim umom. Hoće li mladi kršćani biti zadovoljni običnom prosječnošću u svom radu za Kristovo kraljevstvo, dok svjetovni ljudi teže izvrsnosti u svojim aktivnostima i zanimanjima? Čuvajte se da ne izopačite svoju ovisnost o Božjoj pomoći, vjerujući da će žar srca nadoknaditi nedostatak znanja. Zapovijed glasi: „Ljubi Gospoda, Boga svojega, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim umom svojim“, i to jednako vrijedi za služenje i za ljubav prema Njemu. Naša mladež treba uravnotežen i njegovan um.

3. Požrtvovna mladež. „Uživaj u trenutku“ nije nešto za što se treba uhvatiti, već nešto što treba žrtvovati. „Jer Bog je toliko ljubio da je dao...“ Bog je dao Isusa kao

Biti poput Krista ne znači penjati se na društvenoj ljestvici; ne znači biti opsjednut kontrolom, niti živjeti u udobnosti – nego znači davati.

dar, kako bismo i mi mogli postati darovatelji. Sada više nego ikad postoji potreba za posvećenim Kristovim slugama.

„Svaki mladić, svako dijete, ima posao koji treba izvršiti na čast Boga i za uzdizanje čovječanstva.“¹⁸

Najveća privilegija

Dragi mladi, možete biti robovi materijalnog ili profesionalnog napretka, robovi svog sata, mobitela ili drugog uređaja, robovi blagostanja, ili pogrešno shvaćenog sna. Svi ovi ili bilo koji drugi oblici ropstva znače protraćen život. Biti poput Krista ne znači penjati se društvenim ljestvama; ne znači biti opsjednut kontrolom, ne znači živjeti u udobnosti, nego znači davati. Sve što je doista važno temelji se na davanju, a život nije vrijedan življenja bez velikodušnosti. Davati znači stvarno posjedovati. Zar želiš spriječiti Krista u sebi da se ne žrtvuje? Ako to želiš, On neće živjeti u tebi, nego ćeš umjesto toga ostati sluga vlastite sebičnosti.

Možda nećete činiti velike stvari; možda nećete biti pozvani na službu kao zaposlenici crkve. Nijedna služba nije premala i nijedna nije prevelika. Mnogi žele promijeniti svijet, ali prečesto nitko ne želi činiti male stvari koje čine da se pojedinac osjeća voljenim. Mjera kojom dajete je mjera kojom primete.

„Zar nije privilegija biti Isusov suradnik? Zar nije čast biti povezan s veličanstvenim djelom spašavanja duša, igrajući ulogu dodijeljenu nama od našega Spasitelja? I nitko ne može drugima udijeliti blagoslov, a da sam pritom ne primi neku korist. 'Tko napaja druge, sam će se napojiti.' (Izreke 11:25).“¹⁹

„Naša vjera treba obilovati dobrim djelima jer je vjera bez djela mrtva. Svaka obavljena dužnost, svaka žrtva učinjena u Isusovo

ime donijet će neiskazano veliku nagradu. U samom činu obavljanja dužnosti Bog govori i daje svoj blagoslov, ali od nas traži da Mu predamo sve svoje sposobnosti. Njemu moramo predati srce i um, cijelo biće; u protivnom nećemo biti vjerni kršćani.“²⁰

Nagrada

„Ali vi budite hrabri i neka vam ne klonu ruke, jer ima nagrada za vaša djela.“ (2. Ljetopisa 15:7)

Dragi mladi, dragi roditelji, živite svaki dan kao da se suočavate s neizlječivom bolešću. Dajte danas ono što primete od Krista. Svijetu očajnički treba očitovanje Božje ljubavi. Želim da se barem nakon 100 godina postojanja Reformni pokret potrese snagom ljubavi i istine u Kristu. Gorljivo molim da se ovaj Pokret ne uguši, već da eruptira poput vulkana i da cijela zemlja bude obuhvaćena Božjom ljubavlju.

Hoćete li, dragi mladi, dragi roditelji, biti dio ovog pokreta koji će uskoro objasati cijeli svijet slavom Božjom? Ovaj potres ljubavi doprijet će do svih krajeva svijeta i tada će prodirjeti u vječnost i nastaviti tamo. Izbor je vaš. Birajte mudro. Birajte gorjeti za Krista. Budite svjetlo!

Literatura:

- ¹ 1 Djela apostola, str. 9.
- ² 2 Temelji sretnog doma, str. 32. [naglasak dodan]
- ³ 3 Savjeti za roditelje, učitelje i studente, str. 131. [naglasak dodan]
- ⁴ 4 Odgovorno roditeljstvo, str. 476.
- ⁵ 5 Savjeti za roditelje, učitelje i studente, str. 108.
- ⁶ 6 Temelji sretnog doma, str. 192.
- ⁷ 7 Isto, str. 197.
- ⁸ 8 Isto, str. 317–319. [naglasak dodan]
- ⁹ 9 Isto, str. 31. [naglasak dodan]
- ¹⁰ 10 Isto, str. 283.
- ¹¹ 11 Isto, str. 284.
- ¹² 12 Svjedočanstva, sv. 4, str. 454.
- ¹³ 13 Temelji sretnog doma, str. 287.
- ¹⁴ 14 Isto, str. 32.
- ¹⁵ 15 Želja vjekova, str. 195.
- ¹⁶ 16 Svjedočanstva, sv. 7, str. 26, 27.
- ¹⁷ 17 Odgoj, str. 215.
- ¹⁸ 18 Temelji sretnog doma, str. 280.
- ¹⁹ 19 Counsels on Health, str. 508.
- ²⁰ 20 Svjedočanstva, sv. 4, str. 145.

UČINITE IH UČENICIMA

OLGA ORTIZ – KOLUMBIJA

Istinsko obrazovanje

Na početku je Bog ustanovio obitelj kao središte društva, mjesto za oblikovanje i razvoj karaktera, navika i vrijednosti. „Sustav odgoja uspostavljen u Edenu bio je usredotočen na obitelj.“¹ Božji je plan prilagođen ljudskom rodu nakon pada. Istinsko obrazovanje jest djelo otkupljenja i obnove čovječanstva, razvijajući tjelesne, mentalne i duhovne sposobnosti u skladu s Kristovim karakterom. Ono se ne ograničava na stjecanje znanja, nego teži pripremiti

pojedince za život služenja na ovoj zemlji i za vječnost. Njegova je osnova Božja Riječ i vodstvo Duha Svetoga. Krist, kao predstavnik Oca, poveznica između Boga i čovječanstva, veliki je Učitelj čovječanstva, i On je odredio da muškarci i žene budu Njegovi predstavnici. Obitelj je bila škola, a roditelji učitelji. Ovo se načelo vjerno poštivalo u zemaljskom životu Gospoda Isusa.

Kristovo obrazovanje

„Isus je živio u seoskom domu i vjerno je i radosno nosio svoj dio tereta u domaćinstvu. On je bio Zapovjednik Neba i anđeli su radosno ispunjavali Njegovu riječ; sada je On bio revan sluga, poslušni sin pun ljubavi. Učio je zanat i radio svojim rukama s Josipom u drvodjeljskoj radionici. U priprosto odjeći običnog radnika prolazio je ulicama malog mjesta idući i vraćajući se sa svog skromnog posla. On nije upotrijebio svoju božansku moć da smanji

teret ili olakša svoj mukotrpan rad.“² Njegov dom bila je glavna škola, gdje su Marija i Josip, vođeni božanskim načelima, odigrali temeljnu ulogu u Njegovom razvoju u muškarca. Kulturno i obiteljsko okruženje u kojem je odrastao, okružen prirodom i jednostavnošću, dodatno je oblikovalo Njegov karakter i ojačalo Njegovu vezu s Bogom i ljudskim potrebama.

„U Kristovo vrijeme Židovi su mnogo brinuli o obrazovanju svoje djece. Njihove škole bile su povezane sa sinagogama ili mjestima bogoslužja, a učitelji su se zvali rabini, ljudi za koje se smatralo da su vrlo učeni.

Isus nije išao u te škole jer su učile mnogim stvarima koje nisu bile istinite. Umjesto Božje Riječi, proučavala su se ljudska učenja, a često su bila suprotna onome što je Bog učio preko svojih proroka.

Sam Bog svojim Svetim Duhom uputio je Mariju kako odgajati njegova Sina. Marija je učila Isusa iz Svetog pisma, a on ih je naučio čitati i proučavati sam.“³

Pogrešan koncept

Za razliku od odgoja koji je Isus primio u svom domu, rabinske škole njegova vremena izgubile su iz vida pravu bit obrazovanja i usredotočile su se na rituale, te tako postale prožete praznim formalizmom. To je rezultiralo obrazovanjem koje nije poticalo osobnu povezanost s Bogom niti razvijalo karakter temeljen na istinskim božanskim principima. Zar to nije donekle slično stvarnosti u kojoj danas živimo?

„Naše su predodžbe o odgoju odviše uske i skućene. Potrebno je imati širi pogled i da sebi postavimo viši cilj. Pravi odgoj znači više nego savlađivanje određenog nastavnog programa. To je više nego pripremanje za sadašnji život. On se bavi cijelim čovjekovim bićem i odnosi se na cijelo razdoblje njegova postojanja. Odgoj znači skladno razvijanje tjelesnih, duševnih i duhovnih sila. On priprema učenika za radosnu službu u ovome svijetu i za uzvišeniju i radosniju službu u svijetu koji će doći.“⁴ Nažalost, u akademiji ovog svijeta zanemaruju

Glasnik reformacije, molitveni tjedan 2025.

se karakter i vrijednosti koje su toliko važne u ljudskom životu i u pripremi za nebo. Razumijevanjem pogrešaka iz prošlosti možemo ponovno otkriti pravu svrhu božanskog obrazovanja.

Što to znači?

Istinsko obrazovanje dolazi od Boga, a njegova je svrha obnoviti božanski lik u čovječanstvu. Istinsko obrazovanje nije ograničeno na stjecanje akademskog znanja, nego obuhvaća duhovni, moralni i društveni razvoj čovjeka. Stoga je to sveto i svečano djelo. U svetim spisima vidimo kako Bog poučava roditelje o odgoju njihove djece. Govoreći o Abrahamu, Gospod izjavljuje: „Jer znam da će zapovijediti sinovima svojim i domu svojem nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro.“ (Postanak 18:19). Zbog svoje bliske veze s Bogom, Abraham je odgajao svoju obitelj putovima Gospodnjim. Kako bismo ovo ostvarili u našim domovima, potrebno je razvijati i navike nježne predanosti Spasitelju duša, učiti svoju djecu da kroz molitvu imaju Prijatelja koji će poslušati sve njihove snove i tuge. Da će čitajući Bibliju svakodnevno razumjeti Božju prirodu i kako se On, sa svojom suosjećajnom ljubavlju, odnosi prema nama. Tako će naučiti odnositi se prema drugima s poštovanjem, ljubavlju i strpljenjem. Naučit će biti milosrdni i dobri, baš kao što je njihov nebeski Otac milosrdan i dobar prema ljudskom rodu kojeg je nježno stvorio. Shvaćanje istinskog obrazovanja vodi nas k spoznaji da je konačni cilj ovog procesa oblikovanje karaktera, jer je to jedino blago koje možemo ponijeti u nebo.

Posljedice pogrešnih odluka

Oblikovanje karaktera temeljni je i transcendentni proces u životu; karakter je jedino blago koje ćemo ponijeti u nebo, i ono se gradi u obitelji. „Karakter oblikovan po ugledu na božansku sliku jedino je blago koje s ovoga svijeta možemo ponijeti na Nebo. Oni koji su u ovom svijetu bili

u Kristovoj školi, ponijet će sva svoja duhovna dostignuća u svoje nebeske stanove. Ali i na Nebu će se nastaviti usavršavati. Kako je, prema tome, važan razvoj karaktera u ovom životu!“⁵ Sveti posao roditelja je poučavati i učiti svoju djecu da se boje Boga i slušaju Ga kako bi uz pomoć Duha Svetoga mogli razviti karakter sličan onome svog Oca na Nebu. Gospod kaže: „Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ.“ (Ponovljeni zakon 6:6,7)

Kada roditelji zanemare odgojne smjernice koje je dao Bog i zanemaruju svoju svečanu obvezu, njihovu djecu odgaja Neprijatelj duša. Primjer svećenika Elija treba nam skrenuti pažnju. U 1. Samuelovoj 2:12 čitamo: „A Elijevi sinovi bijahu nevaljali ljudi jer nisu marili za Jahvu.“ Djeci je potrebna budna briga i vodstvo kao nikada prije, jer Sotona nastoji preuzeti kontrolu nad njihovim umovima i srcima te izbaciti Duha Božjega.

„Zastrašujuće stanje mladih u ovo doba jedan je od najozbiljnijih znakova da živimo u posljednje dane, ali propast mnogih može se izravno pripisati pogrešnom roditeljskom odgoju. Duh mrmljanja protiv ukora uhvatio je korijen i donosi svoj plod nepokornosti. Premda roditelji nisu zadovoljni karakterom koji njihova djeca razvijaju, oni ne uviđaju pogreške koje ih čine onakvima kakva jesu.“⁶

Roditelji trebaju razumjeti da kršćansko obrazovanje ne bi smjelo biti usmjereno samo na intelekt, nego i na razvoj karaktera, moralni odgoj i pripremu za vječni život. Oni ne mogu pravilno ispuniti svoje odgovornosti ako ne prihvate Božju Riječ kao pravilo života. Moraju shvatiti da trebaju odgajati i oblikovati karakter svakog dragocjenog ljudskog blaga povjerenog njihovoj brizi, kako bi na kraju spoznali principe istinskog obrazovanja i važnost razvoja karaktera kao procesa s vječnim implikacijama. U današnje vrijeme moramo posebno paziti na prijateljstva koja naša djeca sklapaju. Hoće li im vršnjaci koje

izaberu za prijatelje pomoći da odražavaju lik svog nebeskog Oca ili će utjecati na njih da odražavaju kneza ovog svijeta? Hoće li ih medijski sadržaji koje gledaju posvetiti ili će uniziti njihove vrijednosti i iskrvariti njihove duhovne navike? Da bismo ih vodili uskim putem, obiteljski primjer bit će od presudne važnosti.

Obiteljski primjer

Kršćanski odgoj započinje u najranijoj dobi, primjerom prvih učitelja, roditelja. Zato smo pozvani da u svom domu stvorimo malo nebo, kako bi djeca učila oponašajući primjer svojih roditelja. U Poslanici Galaćanima 5:22-23 plodovi Duha opisani su kao ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost i uzdržljivost, osobine koje čine čvrst kršćanski karakter. Kralj Salomon nas podsjeća: „Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.“ (Izreke 22:6)

Apostol Pavao nas također potiče da obnavljamo svoj um i karakter prema volji Božjoj (Rimljanima 12:2). U Mateju 5:48 sam nas Isus poziva da budemo savršeni kao što je savršen naš nebeski Otac, što podrazumijeva stalan rast u sličnosti s Kristom. Razvijanje karaktera je neprekidan proces preobražaja koji zahtijeva djelovanje Svetoga Duha i osobnu predanost. Glavna svrha kršćanskog odgoja i života jest izgradnja karaktera. „Svako ljudsko biće, stvoreno po Božjem obličju, obdareno je sposobnošću sličnom Stvoriteljevoj - individualnošću, sposobnošću mišljenja i djelovanja. Ljudi u kojih je ova sposobnost razvijena, to su ljudi koji nose odgovornosti, koji su vođe u pothvatima i koji utječu na karakter drugih. Zadaća je pravog odgoja da razvija ovu sposobnost, da vježba mlade da misle, a ne da samo odražavaju misli drugih ljudi. Umjesto da ograničimo njihovo proučavanje na ono što su ljudi rekli ili napisali, uputimo učenike na izvore istine, na prostrana područja istraživanja u prirodi i otkrivenju. Neka

razmišljaju o velikim istinama kao što su dužnost i sudbina čovjeka, i um će se razviti i ojačati. Umjesto obrazovanih slabića, iz odgojnih ustanova trebaju izlaziti ljudi koji će biti sposobni da misle i djeluju, ljudi koji su gospodari a ne robovi okolnosti, ljudi koji se odlikuju širinom uma, jasnoćom misli i hrabrošću u svojim uvjerenjima.

Takav odgoj pruža više nego da samo disciplinira um; pruža više nego da samo uvježba tijelo. On jača karakter, tako da istina i poštenje ne budu žrtvovani sebičnoj želji ili svjetovnoj ambiciji. On jača um protiv zla. Umjesto da neka strast, kada uzme maha, postane sila koja razara, sve pobude i želje dovedene su u sklad s velikim načelima pravde. Ako razmišljamo o savršenstvu Božjeg karaktera, um će biti obnovljen i duša nanovo stvorena po Božjem obličju.“⁷

Roditelji bi trebali njegovati radosno i zdravo okruženje za svoju djecu tako što će ih držati podalje od negativnih utjecaja – i osvjestiti ih o njihovoj moći i kako takvi utjecaji mogu iskriviti karakter i na kraju ih odvesti od Boga. „Često ponavljana djela stvaraju navike, a navike stvaraju karakter. Budite strpljivi u ispunjavanju malih dužnosti u životu. Dokle god potcjenjujete važnost vjernosti u malim dužnostima, vaša zgrada karaktera bit će nesavršena. Svaka dužnost je važna u očima Svemogućeg. Gospod je rekao: ‘Tko je vjeran u malim stvarima, bit će vjeran i u velikim.’ U životu pravog kršćanina nema nevažnih dužnosti.“⁸

Cjelovito oblikovanje karaktera trebalo bi se temeljiti na sljedećim načelima:

1. Ovisnost o Bogu: Svakodnevno tražiti Boga u molitvi i proučavanju Biblije (Filipljanima 4:13).
2. Disciplina i samokontrola: Kontroliranje misli, riječi i djela (Izreke 16:32).
3. Služba drugima: Razvijati plemenit karakter kroz ljubav i pomaganje drugima (Matej 25:40).

4. Pouka temeljena na božanskim načelima od najranije dobi (Mudre izreke 22:6; 2. Timoteju 3:15).

5. Ustrajnost u preobrazbi: Razvijanje karaktera je stalan proces koji traje dok duša u potpunosti ne odrazi sliku Isusa (2. Korinćanima 3:18; Rani spisi, str. 71).

Učenje kroz djelovanje

Ovozemaljska pedagogija potvrđuje ono što je Gospod utvrdio u svom božanskom planu obrazovanja. Djeca najbolje uče kada mogu povezati znanje sa svojim okruženjem, primjenjujući ga praktično u svakodnevnom životu. Od najranije dobi trebala bi učiti neki koristan ili praktičan zanat koji potiče razvoj vještina temeljnih za oblikovanje osobina kao što su odgovornost, disciplina, ustrajnost i strpljenje. Osim toga, takvo obrazovanje se pretvara u smisleno i obogaćujuće iskustvo koje djeci ne pomaže samo da polože ispite, već da uspješno svladaju životne izazove. Sve to treba biti utemeljeno na Svetom pismu.

Biblijsko obrazovanje

Od samog početka Bog je uspostavio obrazovanje kao cjelovit proces. U Postanku 1:27 piše da je čovjek stvoren na Božju sliku i priliku. To implicira da božansko znanje mora biti temelj svakog poučavanja. U Izrekama 9:10 stoji: „Strah Gospodnji početak je mudrosti, a razboritost je spoznaja Presvetog,“ naglašavajući da pravo obrazovanje započinje čvrstim duhovnim temeljom koji se mora uskladiti sa sljedećim osnovnim načelom: „Djelo obrazovanja i djelo otkupljenja jedno je te isto,“⁹ čime se ističe da svako poučavanje treba voditi duhovnoj preobrazbi.

1. Usredotočeno na Krista. Bog mora biti središte svakog poučavanja (Kološanima 2:3).

2. Cjelovito: Treba obuhvaćati tjelesni, mentalni i duhovni razvoj (Luka 2:52).

Djeca bi od najranije dobi trebala učiti neki koristan ili praktičan zanat koji potiče razvoj vještina što će biti temeljne za njegovanje osobina poput odgovornosti, discipline, ustrajnosti i strpljenja.

3. Praktično i primjenjivo: Ne samo teoretsko, nego usmjereno na svakodnevni život i služenje drugima (Matej 25:40).

4. Oblikuje karakter.

Obrazovanje treba oblikovati karakter tako da odražava sliku Kristovu. „Nesebičnost je temelj svakog pravog razvitka. Nesebičnom službom razvijamo svaku sposobnost do najviše mjere. Što više ‘imamo dijela u božanskoj prirodi’; to smo spremniji za Nebo, jer primamo Nebo u svoje srce.“¹⁰

5. Usredotočeno na nadu i

otkupljenje: Trebalo bi pripremiti ljudsko biće za sadašnji život i vječnost. „Životni zadatak koji nam je dan jest priprema za vječni život, i ako to djelo izvršimo onako kako je Bog odredio, svako iskušanje može poslužiti našem napretku; jer dok se odupiremo njegovoj privlačnosti, napredujemo u božanskom životu. U žaru sukoba, dok smo uključeni u ozbiljnu duhovnu borbu, nevidljiva bića stoje uz nas, poslana s neba da nam pomognu u našim borbama, i u trenutku krize daju nam se snaga, postojanost i energija, te posjedujemo silu veću od sile smrtnika.“¹¹

Kršćanski odgoj nije ograničen samo na dom ili školu, već uključuje crkvu kao temeljni stup duhovnog razvoja. Kroz crkvu mladi ljudi primaju vodstvo, podršku i primjere vjere koji će im pomoći da rastu u svom odnosu s Bogom i da budu ojačani za vremena koja dolaze.

U posljednjim vremenima

„I ti ćeš gradit` na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena. Zvat će te popravljачem pukotina i obnoviteljem cesta do naselja.“

(Izaija 58:12) Ovaj svečani poziv uključuje obrazovanje:

„Sotona koristi najdovrtljivije metode da bi svoje planove i načela utkao u sustav obrazovanja i da na taj način zadobije snažan utjecaj na um djece i mladih. Dužnost je pravog odgajatelja da osujeti njegove lukavo skovane namjere. Mi smo se Bogu svečano zavjetovali da ćemo svoju djecu i mlade podizati za Njega, a ne za ovaj svijet; da ćemo ih učiti da svoje ruke ne pružaju ovom svijetu, nego da ljube Boga, da Ga se boje i drže Njegove zapovijedi. Nastojmo da im u dušu najdublje utisnemo misao da su sazdana po obličju svoga Tvorca i da im Krist predstavlja Uzor na koji se u svemu trebaju ugledati. U obrazovanju najveću pažnju treba posvetiti sticanju onih znanja koja ih ‘mogu umudriti na spasenje’ (2. Tim. 3:15), i koja će njihov život i karakter uskladiti s božanskim Uzorom. Pravu vrijednost predstavlja ljubav prema Bogu i čistoća duše utkana u život kao zlatne niti. Visina do koje se čovjek na ovaj način može uzdići još uvijek se u potpunosti ne razumije.

Da bi se ovaj zadatak ostvario, moraju se postaviti široki temelji. U program nastave treba uvesti nove ciljeve, i studentima se mora pomoći da u svemu što rade primjenjuju biblijska načela. Na sve što je pogrešno i u čemu se zastranjuje sa pravog puta treba jasno ukazati i toga se treba čuvati; jer to je bezakonje koje se ne smije nastavljati. Od iznimne je važnosti da svaki nastavnik s ljubavlju prihvati zdrava načela i učenja, jer to predstavlja svjetlost kojom on treba osvjetljavati životnu stazu svojih studenata.“¹²

„A ti govori, što se slaže sa zdravom naukom.“ (Tit 2:1)

Da bismo ostvarili ovaj zadatak, moramo međusobno surađivati i stvarati mreže podrške pomoću kojih se taj cilj može postići. Trenutačno ovdje u Kolumbiji, putem ODED obrazovne zaklade, razvijamo obrazovnu metodu koja obuhvaća cjelokupno biće. Jedini cilj jest obnoviti Božju sliku u našoj djeci i mladima, čime se ponovno uspostavlja izvorni plan koji je Bog postavio za obrazovanje. Roditelji imaju odgovornost omogućiti vitalnu povezanost s Bogom, pružajući iskustva koja djeci omogućuju da povežu ono što uče sa stvarnim svijetom. Međutim, to nije samo dužnost roditelja; crkva također postaje temeljna potpora u ispunjenju ove velike misije.

Bog nas poziva da živimo po vjeri, a to nije samo odlazak u crkvu ili pridržavanje određenih običaja, nego dopuštanje Kristu da oblikuje naše srce i karakter. Ta preobrazba mora se očitovati u našem načinu razmišljanja i djelovanja.

Naša misija da budemo svjetlo svijetu počinje odgojem djece, mladih i odraslih da bi mogli propovijedati evanđelje. Neka mudrost Gospodnja bude naš temelj, da nam On da razumijevanje i pouči nas putem kojim trebamo ići! (Izreke 1:7; Psalam 32:8.)

Literatura:

¹ 1 Odgoj, str. 33.

² 2 Želja vjekova, str. 72.

³ 3 The Story of Jesus, str. 30.

⁴ 4 Odgoj, str. 13.

⁵ 5 Kristove priče, str. 332.

⁶ 6 Svjedočanstva, sv. 4, str. 199.

⁷ 7 Odgoj, str. 17, 18.

⁸ 8 Poruka mladima, str. 148.

⁹ 9 Odgoj, str. 29.

¹⁰ 10 Isto, str. 16.

¹¹ 11 Christian Education, str. 122.

¹² 12 Svjedočanstva, sv. 6, str. 127.

KRENIMO SAD!

Barbara Montrose

Kako je krhak život ljudski!
Vidjesmo – svijet je tašt i prazan...
Al' evo nas, još uvijek smo tu
Jer nada postoji: Žrtvovano Janje.

Usmjeri misli na istinu sada,
Od svih smetnji pogled svrati!
Tražiti Gospoda ono je što treba –
U Njegovoj prisutnosti čvrsto stati.

Životni put nije igra,
Ne odbacuj dar što Bog ti da.
Odluči zato slijediti Krista –
Njegovim putem hrabro i sada!

Duše blizu i duše daleke,
Traže istinu – žed ih peče.
U srcu skrivenom, tihom, dubokom,
Plamen se budi – tiho treperi, teče.

Vrijeme je reći pravu istinu,
Bez svađa i prepirki,
Bez kukanja i opravdavanja –
Vjeru pokažimo djelima pravim!

Mnogi lutaju, nadajući se još;
Sad nije vrijeme za besposlicu.
Božji glas odzvanja glasno, jasno –
Sad je trenutak, idemo naprijed!

Srca naša opremljena istinom,
Usne ognjem s neba dotaknute,
Pomolimo se: „Gospode, vodi me
Do jedne duše – k njoj uputi me!“

Sunce zalazi, vremena je malo,
Zapovijed znamo, odjekuje jasno:
Uskrsli Krist nas zove glasno i snažno –
Da, sada je čas! Iziđi, pođi, kreni!

